ISSN 0250-8168

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

L 53

45ο έτος

23 Φεβρουαρίου 2002

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I *Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση*

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 332/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για τη θέσπιση ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών** 1

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 333/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για την καθιέρωση φύλλου ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση που χορηγείται από τα κράτη μέλη στους κατόχους ταξιδιωτικών εγγράφων μη αναγνωριζόμενων από το κράτος μέλος που χορηγεί το φύλλο** 4

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 334/2002 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου** 7

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 335/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 9

⋆ **Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 336/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/1999 σχετικά με τον καθορισμό ορισμένων μέτρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 718/1999 του Συμβουλίου σχετικά με την πολιτική μεταφορικής ικανότητας των κοινοτικών στόλων εσωτερικής ναυσιπλοΐας προκειμένου να προωθηθούν οι εσωτερικές πλωτές μεταφορές** 11

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 337/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001 ... 13

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 338/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών της Ευρώπης, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001 14

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 339/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στρογγυλόσπερμου, μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001 15

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 340/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001 16

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχειρίσεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Περιεχόμενα *(συνέχεια)*

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 341/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με τις προσφορές που υποβλήθηκαν για την αποστολή μακρόσπερμου αποφλοιωμένου ρυζιού προς τη νήσο Ρεϋνιόν, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001 17

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 342/2002 της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2001 για αγορά βοείου κρέατος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 690/2001 18

★ **Οδηγία 2002/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 14ης Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 68/193/ΕΟΚ περί εμπορίας υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου και την κατάργηση της οδηγίας 74/649/ΕΟΚ** 20

II *Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση*

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Συμβούλιο

2002/158/ΕΚ:

★ **Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2001, για την κινητοποίηση του μέσου ευελιξίας (σημείο 24 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού)** 28

Επιτροπή

2002/159/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 18ης Φεβρουαρίου 2002, περί ενιαίου εντύπου για την υποβολή συνοπτικών εθνικών δεδομένων σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων** *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 508]* 30

Επιτροπή

2002/160/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 21ης Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση του παραρτήματος Δ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις διαγνωστικές δοκιμασίες για την αφρικανική πανώλη των ιπποειδών** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 556]* 37

2002/161/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για την έγκριση των σχεδίων που υπέβαλε η Γερμανία για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων σε αγριόχοιρους και του επείγοντος εμβολιασμού κατά της κλασικής πανώλης των χοίρων στους αγριόχοιρους στο Rheinland-Palatinate και Saarland** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 617]* 43

2002/162/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, για την τροποποίηση των αποφάσεων 2001/925/ΕΚ, 2002/33/ΕΚ και 2002/41/ΕΚ ώστε να παραταθούν ορισμένα μέτρα προστασίας και λεπτομερείς όροι σε σχέση με την κλασική πανώλη των χοίρων στην Ισπανία** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 618]* 45

2002/163/ΕΚ:

★ **Απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Φεβρουαρίου 2002, όσον αφορά ορισμένα μέτρα προστασίας σχετικά με την κλασική πανώλη των χοίρων στο Λουξεμβούργο** [1] *[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 671]* 46

[1] Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 332/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Φεβρουαρίου 2002

για τη θέσπιση ενός μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής που υποβλήθηκε μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 119 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο της συνθήκης και η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου προβλέπουν τη χορήγηση εκ μέρους του Συμβουλίου, μετά από σύσταση της Επιτροπής και διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, αμοιβαίας συνδρομής σε περίπτωση δυσχερειών ή σοβαρής απειλής δυσχερειών στο ισοζύγιο πληρωμών ενός κράτους μέλους. Το άρθρο 119 δεν προσδιορίζει το μέσο που πρέπει να χρησιμοποιείται για την παροχή της αμοιβαίας συνδρομής.

(2) Η δανειοδοτική πράξη προς ένα κράτος μέλος θα πρέπει να μπορεί να γίνεται αρκετά νωρίς, ώστε να καταστεί δυνατή η εκ μέρους του έγκαιρη και υπό ομαλές συναλλαγματικές συνθήκες λήψη μέτρων οικονομικής πολιτικής, προκειμένου να αποτραπεί οξεία κρίση του ισοζυγίου πληρωμών και να υποστηριχθούν οι προσπάθειές του για σύγκλιση.

(3) Κάθε δανειοδοτική πράξη προς ένα κράτος μέλος θα πρέπει να συνοδεύεται από τη λήψη εκ μέρους αυτού μέτρων οικονομικής πολιτικής ικανών να εξασφαλίσουν την αποκατάσταση ή μια βιώσιμη κατάσταση στο ισοζύγιο πληρωμών του, προσαρμοσμένων στη σοβαρότητα της κατάστασης του ισοζυγίου πληρωμών και στην εξέλιξή της.

(4) Είναι σημαντικό να θεσπιστούν εκ των προτέρων οι διαδικασίες και τα κατάλληλα μέσα που θα επιτρέψουν στην Κοινότητα και στα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν, εφόσον παραστεί ανάγκη, την παροχή μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης, ιδίως όταν οι περιστάσεις απαιτούν άμεση δράση.

(5) Η Κοινότητα, για να εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση της στήριξης αυτής, πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει την φερεγγυότητά της για να δανειστεί η ίδια κεφάλαια τα οποία θα τίθενται, υπό μορφή δανείων, στη διάθεση των ενδιαφερομένων κρατών μελών. Οι πράξεις αυτές είναι αναγκαίες για την επίτευξη των στόχων της Κοινότητας, όπως ορίζονται στη συνθήκη, ιδιαίτερα για την αρμονική ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο σύνολο της Κοινότητας.

(6) Για το σκοπό αυτό έχει θεσπιστεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 του Συμβουλίου, ένας ενιαίος μηχανισμός μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών των κρατών μελών [4].

(7) Από την 1η Ιανουαρίου 1999, δεν μπορεί πλέον να χορηγηθεί μεσοπρόθεσμη οικονομική στήριξη στα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο ενιαίο νόμισμα. Ωστόσο, ο μηχανισμός οικονομικής στήριξης θα πρέπει να διατηρηθεί όχι μόνο για την κάλυψη των δυνητικών αναγκών των σημερινών κρατών μελών που δεν έχουν εισάγει το ευρώ, αλλά και των αναγκών των νέων κρατών μελών μέχρις ότου υιοθετήσουν το ενιαίο νόμισμα.

(8) Η εισαγωγή του ενιαίου νομίσματος οδήγησε σε αισθητή μείωση των κρατών μελών που μπορούν να κάνουν χρήση του μέσου αυτού. Αυτό δικαιολογεί τη μείωση του σημερινού ανώτατου ορίου των 16 δισεκατ. ευρώ. Ωστόσο, το ανώτατο όριο των δανείων θα πρέπει να διατηρηθεί σε επαρκώς υψηλό επίπεδο έτσι ώστε να είναι δυνατή η ταυτόχρονη κάλυψη των αναγκών περισσότερων κρατών μελών. Μία μείωση του ανωτάτου ορίου των χορηγούμενων δανείων από 16 δισεκατ. ευρώ σε 12 δισεκατ. ευρώ θεωρείται εύλογη για την κάλυψη των αναγκών αυτών και για να τεθεί υπόψιν η επερχόμενη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(9) Η φανερή ανισορροπία μεταξύ του αριθμού των επιλέξιμων προς δανειοδότηση χωρών στο τρίτο στάδιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και του αριθμού των χωρών που θα ήταν σε θέση να τα χρηματοδοτήσουν, καθιστά δυσχερή τη διατήρηση της άμεσης χρηματοδότησης των χορηγούμενων δανείων εκ μέρους όλων των άλλων κρατών μελών. Συνεπώς, τα δάνεια αυτά είναι σκόπιμο να χρηματοδοτούνται αποκλειστικά διά προσφυγής στην κεφαλαιαγορά ή σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, που έχουν πλέον φθάσει σε στάδιο ανάπτυξης και ωριμότητας που τους επιτρέπει να αναλάβουν μία τέτοια χρηματοδότηση.

[1] ΕΕ C 180E της 26.6.2001, σ. 199.
[2] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου 2001 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).
[3] ΕΕ C 151 της 22.5.2001, σ. 18.
[4] ΕΕ L 178 της 8.7.1988, σ. 177· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης του 1994.

(10) Οι λεπτομέρειες χρησιμοποίησης του μηχανισμού θα πρέπει επίσης να προσδιοριστούν με βάση την αποκτηθείσα εμπειρία και θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις των διεθνών χρηματοπιστωτικών αγορών καθώς και οι τεχνικές δυνατότητες και περιορισμοί που χαρακτηρίζουν την προσφυγή σ' αυτές τις πηγές χρηματοδότησης.

(11) Εναπόκειται στο Συμβούλιο να αποφασίζει κατά πόσο θα χορηγείται δάνειο ή κατάλληλη χρηματοδοτική διευκόλυνση, και να προσδιορίζει τη μέση διάρκειά τους, το συνολικό ύψος τους και το ποσό των διαδοχικών δόσεων. Ωστόσο, τα χαρακτηριστικά των δόσεων, η διάρκεια και το είδος του επιτοκίου θα πρέπει να καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ του δικαιούχου κράτους μέλους και της Επιτροπής. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι επιθυμίες που έχει εκφράσει το κράτος μέλος για τα χαρακτηριστικά του δανείου συνεπάγονται χρηματοδότηση που δεν συμβιβάζεται με τους τεχνικούς περιορισμούς που επιβάλλονται από τις κεφαλαιαγορές ή τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, μπορεί να προτείνει εναλλακτικές ρυθμίσεις χρηματοδότησης.

(12) Για να χρηματοδοτηθούν τα δάνεια που χορηγούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να συνάπτει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δανειοληπτικές πράξεις στις κεφαλαιαγορές ή με χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

(13) Ο μηχανισμός οικονομικής στήριξης που έχει θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 θα πρέπει να προσαρμοστεί κατάλληλα. Για λόγους σαφήνειας, θεωρείται σκόπιμο να αντικατασταθεί ο εν λόγω κανονισμός.

(14) Η συνθήκη δεν προβλέπει για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, σύμφωνα με τον οποίο χορηγούνται κοινοτικά δάνεια αποκλειστικά μέσω της προσφυγής στις κεφαλαιαγορές και όχι με χρηματοδότηση των δανείων αυτών από τα άλλα κράτη μέλη, άλλες εξουσίες εκτός από εκείνες του άρθρου 308,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Θεσπίζεται κοινοτικός μηχανισμός μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης που επιτρέπει τη χορήγηση δανείων σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν υφιστάμενες ή σοβαρώς επαπειλούμενες δυσχέρειες στο ισοζύγιο τρεχουσών πληρωμών ή στο ισοζύγιο κινήσεως κεφαλαίων. Μόνο τα κράτη μέλη που δεν έχουν εισάγει το ευρώ μπορούν να επωφεληθούν από τον παρόντα κοινοτικό μηχανισμό.

Το ανώτατο όριο, κατά κεφάλαιο, των δανείων που είναι δυνατόν να χορηγηθούν στα κράτη μέλη στα πλαίσια του μηχανισμού αυτού περιορίζεται σε 12 δισεκατ. ευρώ.

2. Για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με απόφαση λαμβανομένη από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 3 και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να συνάπτει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δανειοληπτικές πράξεις στις κεφαλαιαγορές ή με χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Άρθρο 2

Όταν ένα κράτος μέλος που δεν έχει εισάγει το ευρώ προτίθεται να προσφύγει για χρηματοδότηση σε εξωκοινοτικές πηγές που του θέτουν όρους οικονομικής πολιτικής, συμβουλεύεται προηγουμένως την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη, ώστε να εξετασθούν, μεταξύ άλλων, οι δυνατότητες που υπάρχουν στα πλαίσια του κοινοτικού μηχανισμού μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης. Η διαβούλευση αυτή λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής κατ' άρθρο 119 της συνθήκης.

Άρθρο 3

1. Ο μηχανισμός μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή από το Συμβούλιο, με πρωτοβουλία:

α) της Επιτροπής, η οποία ενεργεί βάσει του άρθρου 119 της συνθήκης σε συμφωνία με το κράτος μέλος που ζητεί κοινοτική χρηματοδότηση·

β) κράτους μέλους που αντιμετωπίζει υφιστάμενες ή σοβαρώς επαπειλούμενες δυσχέρειες στο ισοζύγιο τρεχουσών πληρωμών ή στο ισοζύγιο κίνησης κεφαλαίων.

2. Το Συμβούλιο, αφού εξετάσει την κατάσταση του κράτους μέλους που ζητεί μεσοπρόθεσμη οικονομική στήριξη, καθώς και το πρόγραμμα ανάκαμψης ή συνοδευτικών μέτρων που υποβάλλει προς υποστήριξη της αίτησής του, αποφασίζει, κατ' αρχήν, κατά τη διάρκεια της ίδιας συνεδρίασης:

α) για τη χορήγηση ή μη δανείου ή άλλη ενδεδειγμένης οικονομικής διευκόλυνσης, για το ύψος και τη μέση διάρκειά τους,

β) για τους όρους οικονομικής πολιτικής υπό τους οποίους παρέχεται η μεσοπρόθεσμη οικονομική στήριξη, προκειμένου να αποκατασταθεί το ισοζύγιο πληρωμών ή να βελτιωθεί κατά τρόπο βιώσιμο,

γ) για τις λεπτομέρειες της εκταμίευσης του δανείου ή της οικονομικής στήριξης που κατ' αρχήν αποδεσμεύονται ή εισπράττονται, σε διαδοχικές δόσεις. Για την αποδέσμευση κάθε επιμέρους δόσης προαπαιτείται έλεγχος των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του προγράμματος σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους.

Άρθρο 4

Σε περίπτωση θέσπισης ή επαναφοράς περιορισμών στην κίνηση κεφαλαίων κατ' εφαρμογή του άρθρου 120 της συνθήκης, κατά τη διάρκεια της οικονομικής στήριξης, οι όροι και οι λεπτομέρειές της επανεξετάζονται βάσει του άρθρου 119 της συνθήκης.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή λαμβάνει τα μέτρα που απαιτούνται ώστε να ελέγχει σε τακτά χρονικά διαστήματα, σε συνεργασία με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, κατά πόσον η οικονομική πολιτική ενός κράτους μέλους στο οποίο έχει χορηγηθεί δάνειο από την Κοινότητα συμφωνεί με το πρόγραμμα προσαρμογής ή τα συνοδευτικά μέτρα και τους άλλους όρους που ενδεχομένως έχει αποφασίσει το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 3. Για το σκοπό αυτό, το κράτος μέλος θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλες τις αναγκαίες πληροφορίες. Ανάλογα με τα αποτελέσματα αυτού του ελέγχου, η Επιτροπή, αφού λάβει τη γνώμη της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, αποφασίζει την αποδέσμευση της κάθε δόσης.

Το Συμβούλιο αποφασίζει για τις αναπροσαρμογές που ενδεχομένως χρειάζεται να γίνουν στους όρους οικονομικής πολιτικής που είχαν αρχικά ορισθεί.

Άρθρο 6

Τα δάνεια που χορηγούνται στο πλαίσιο της μεσοπρόθεσμης οικονομικής στήριξης μπορούν να χορηγούνται σε συνδυασμό με στήριξη εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δυνάμει της εξαιρετικά βραχυπρόθεσμης χρηματοδοτικής διευκόλυνσης.

Άρθρο 7

1. Οι δανειοληπτικές και δανειοδοτικές πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 γίνονται σε ευρώ με αξίες της ίδιας ημέρας και δεν πρέπει να συνεπάγονται για την Κοινότητα αλλαγή προθεσμίας, κίνδυνο επιτοκίου, ούτε οποιονδήποτε άλλο εμπορικό κίνδυνο.

Τα χαρακτηριστικά των διαδοχικών δόσεων που αποδεσμεύονται από την Επιτροπή στο πλαίσιο του μηχανισμού οικονομικής στήριξης αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής. Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι επιθυμίες που εκφράζει το κράτος μέλος όσον αφορά τα χαρακτηριστικά συνεπάγονται κοινοτική χρηματοδότηση που δεν συμβιβάζεται με τους τεχνικούς περιορισμούς που επιβάλλονται από τις χρηματοπιστωτικές αγορές ή θα μπορούσαν να θίξουν τη φήμη της Κοινότητας ως δανειοληπτικού οργανισμού στις ίδιες αγορές, δικαιούται να αντιταχθεί στη συμφωνία και να προτείνει εναλλακτική λύση.

Όταν σε ένα κράτος μέλος χορηγείται δάνειο το οποίο συνοδεύεται από ρήτρα πρόωρης αποπληρωμής και το κράτος αποφασίζει να κάνει χρήση αυτής της ευχέρειας, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα.

2. Μετά από αίτηση του κράτους μέλους οφειλέτη και εφόσον οι συνθήκες επιτρέπουν βελτίωση του επιτοκίου του χορηγούμενου δανείου, η Επιτροπή μπορεί να προβεί σε αναχρηματοδότηση ή αναδιάρθρωση των χρηματοοικονομικών όρων τμήματος ή του συνόλου των αρχικών δανείων.

Οι πράξεις αναχρηματοδότησης ή αναδιάρθρωσης πρέπει να διενεργούνται υπό τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1 και να μην έχουν ως αποτέλεσμα την παράταση της μέσης διάρκειας των οικείων δανείων, ούτε την αύξηση του υπολοίπου κεφαλαίου που οφείλεται κατά την ημερομηνία διεξαγωγής των πράξεων αυτών.

3. Τα έξοδα στα οποία υποβάλλεται η Κοινότητα για τη σύναψη και την εκτέλεση κάθε πράξης επιβαρύνουν το δικαιούχο κράτος μέλος.

4. Η Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή ενημερώνεται για την εξέλιξη των πράξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2, πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 8

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 5 λαμβάνονται με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση που υποβάλλει η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεως με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή.

Άρθρο 9

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της διαχείρισης των χορηγούμενων δανείων.

Τα κεφάλαια καταβάλλονται μόνο για τους σκοπούς του άρθρου 1.

Άρθρο 10

Το Συμβούλιο εξετάζει, ανά τριετία, με βάση έκθεση της Επιτροπής, και γνώμη της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, εάν ο μηχανισμός εξακολουθεί να ανταποκρίνεται ως προς την αρχή του, τις ρυθμίσεις του και τα ανώτατα όριά του στις ανάγκες που οδήγησαν στη δημιουργία του.

Άρθρο 11

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1969/88 καταργείται.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PIQUÉ I CAMPS

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 333/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Φεβρουαρίου 2002

για την καθιέρωση φύλλου ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση που χορηγείται από τα κράτη μέλη στους κατόχους ταξιδιωτικών εγγράφων μη αναγνωριζόμενων από το κράτος μέλος που χορηγεί το φύλλο

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β), σημείο iii),

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η εναρμόνιση των πολιτικών στον τομέα της θεώρησης συνιστά ουσιώδες μέτρο όσον αφορά την προοδευτική καθιέρωση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ιδίως όσον αφορά τη διέλευση των συνόρων.

(2) Το σχέδιο δράσης της Βιέννης, το οποίο θεσπίστηκε από το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της 3ης Δεκεμβρίου 1998, προβλέπει, στο πλαίσιο του μέτρου αριθ. 38, ότι πρέπει να δίδεται προσοχή στις νέες τεχνολογικές εξελίξεις ώστε να βελτιωθεί ενδεχομένως περαιτέρω η ασφάλεια του υποδείγματος θεώρησης τύπου.

(3) Η παράγραφος 22 του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999 ορίζει ότι είναι σκόπιμο να συνεχισθεί η εφαρμογή μιας ενεργούς κοινής πολιτικής στον τομέα των θεωρήσεων και των πλαστογραφήσεων.

(4) Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν επί του παρόντος φύλλα, επί των οποίων τίθεται η θεώρηση που εκδίδεται στους κατόχους ταξιδιωτικών εγγράφων μη αναγνωριζόμενων από το κράτος μέλος που χορηγεί το φύλλο, τα οποία δεν ανταποκρίνονται στα απαιτούμενα πρότυπα ασφαλείας. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να εναρμονιστεί ο τύπος των φύλλων αυτών ώστε να καταστούν ασφαλέστερα.

(5) Ο ενιαίος αυτός τύπος πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία και να ανταποκρίνεται σε πολύ υψηλά τεχνικά πρότυπα, ιδίως όσον αφορά την προστασία από παραποιήσεις και πλαστογράφηση. Πρέπει επίσης να είναι κατάλληλος για τη χρησιμοποίηση από όλα τα κράτη μέλη και να φέρει παγκοσμίως αναγνωρίσιμα εναρμονισμένα χαρακτηριστικά ασφαλείας ορατά δια γυμνού οφθαλμού.

(6) Ο παρών κανονισμός περιορίζεται μόνο στην περιγραφή του φύλλου ενιαίου τύπου. Η περιγραφή πρέπει να συμπληρωθεί από περαιτέρω τεχνικές προδιαγραφές που πρέπει να παραμείνουν απόρρητες ώστε να προληφθούν οι παραποιήσεις και η πλαστογράφηση, και οι οποίες δεν μπορεί να περιλαμβάνουν προσωπικά στοιχεία ή μνεία προσωπικών στοιχείων. Ενδείκνυται να ανατεθεί η εξουσία θέσπισης αυτών των άλλων τεχνικών προδιαγραφών στην Επιτροπή, που επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1995, για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου [3].

(7) Για να διασφαλιστεί ότι οι σχετικές πληροφορίες δεν θα διαδίδονται σε μεγαλύτερο αριθμό ατόμων απ' ό,τι είναι απαραίτητο, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να αναθέσει σε ένα μόνο φορέα την εκτύπωση του φύλλου ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση, ενώ παράλληλα να διατηρεί την ευχέρεια, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να αλλάζει φορέα. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να γνωστοποιεί την επωνυμία του αρμόδιου φορέα στην Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη.

(8) Τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, θα πρέπει να εφαρμόζουν τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να εξασφαλίζουν ότι η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι σύμφωνη με το βαθμό προστασίας που προβλέπεται από την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών [4].

(9) Οι όροι εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών ή έκδοσης θεωρήσεων δεν θίγουν τους κανόνες που διέπουν σήμερα την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.

(10) Ο παρών κανονισμός συνιστά, όσον αφορά την εφαρμογή της συμφωνίας σύνδεσης με τη Νορβηγία και την Ισλανδία, ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια του πρωτοκόλλου για την ένταξη του κεκτημένου του Σένγκεν στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(11) Δυνάμει του άρθρου 3 του πρωτοκόλλου σχετικά με τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας το οποίο είναι προσαρτημένο στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε με επιστολή της 3ης Ιουλίου 2001, την επιθυμία του να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(12) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου για τη θέσπιση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται στην Ιρλανδία.

(13) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [5],

[1] ΕΕ C 180 E της 26.6.2001, σ. 301.
[2] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
[3] ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.
[4] ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.
[5] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «φύλλο επί του οποίου τίθεται η θεώρηση» νοείται το έγγραφο που εκδίδεται από τις αρχές κράτους μέλους στον κάτοχο ταξιδιωτικού εγγράφου μη αναγνωριζόμενου από το εν λόγω κράτος μέλος και επί του οποίου οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους θέτουν τη θεώρηση.

2. Το φύλλο επί του οποίου τίθεται η θεώρηση ανταποκρίνεται στον τύπο που εκτίθεται στο παράρτημα.

3. Στην περίπτωση που ο κάτοχος φύλλου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση συνοδεύεται από ένα ή περισσότερα πρόσωπα εξαρτώμενα από αυτόν, εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίζει εάν θα πρέπει να εκδώσει ξεχωριστά φύλλα επί των οποίων τίθεται η θεώρηση για τον κάτοχο και για καθένα από τα εξαρτώμενα από αυτόν πρόσωπα.

Άρθρο 2

Οι τεχνικές προδιαγραφές που εφαρμόζονται για το φύλλο ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, καθώς και οι τεχνικές προδιαγραφές του αφορούν:

α) τα στοιχεία και τις προδιαγραφές ασφαλείας, ιδίως τα ενισχυμένα πρότυπα για την πρόληψη των κινδύνων παραποίησης και πλαστογράφησης,

β) τις τεχνικές διαδικασίες και λεπτομέρειες που χρησιμοποιούνται για τη συμπλήρωση του φύλλου ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση.

Άρθρο 3

Οι προδιαγραφές που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι απόρρητες. Ανακοινώνονται μόνο στους φορείς που ορίζουν τα κράτη μέλη για την εκτύπωση του ενιαίου τύπου και σε πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα από κράτος μέλος ή την Επιτροπή.

Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα μόνο φορέα, ο οποίος αναλαμβάνει την ευθύνη της εκτύπωσης του ενιαίου τύπου. Γνωστοποιεί την επωνυμία του εν λόγω φορέα στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη. Ο ίδιος φορέας μπορεί να ορίζεται από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη. Κάθε κράτος μέλος διατηρεί την ευχέρεια να αλλάξει φορέα. Ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη.

Άρθρο 4

Με την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν την προστασία των δεδομένων, τα πρόσωπα στα οποία έχει εκδοθεί το φύλλο ενιαίου τύπου, έχουν το δικαίωμα να επαληθεύουν τα προσωπικά δεδομένα που έχουν εγγραφεί στο φύλλο ενιαίου τύπου και, ενδεχομένως, να ζητούν τη διόρθωση ή την απαλοιφή τους.

Το φύλλο ενιαίου τύπου δεν περιέχει άλλες πληροφορίες αναγνώσιμες από μηχάνημα, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπει το παράρτημα ή εφόσον αυτά τα δεδομένα περιλαμβάνονται στο αντίστοιχο έγγραφο ταξιδίου.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών ως προς την αναγνώριση των κρατών και των εδαφικών οντοτήτων καθώς και των διαβατηρίων, εγγράφων ταυτότητας ή ταξιδιωτικών εγγράφων, τα οποία εκδίδονται από τις αρχές τους.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή που έχει συσταθεί από το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η χρονική περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6 ορίζεται σε δύο μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 7

Εφόσον τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το φύλλο ενιαίου τύπου για σκοπούς άλλους από αυτούς που προβλέπει το άρθρο 1, πρέπει να λαμβάνονται τα ενδεδειγμένα μέτρα για να αποκλεισθεί οποιαδήποτε σύγχυση με το φύλλο που ορίζεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 8

Το φύλλο ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση, χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη το αργότερο δύο έτη από τη θέσπιση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος α). Εντούτοις, η ισχύς των αδειών που έχουν ήδη χορηγηθεί με άλλου τύπου φύλλα, δεν επηρεάζεται από την καθιέρωση φύλλου ενιαίου τύπου επί του οποίου τίθεται η θεώρηση, εκτός αν το οικείο κράτος μέλος αποφασίσει άλλως.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PIQUÉ I CAMPS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Name of Member State
Nom de l'État membre

Form for affixing a visa
Feuillet pour l'apposition d'un visa

N°: .....

Issuing authority:
Autorité de délivrance:

.....

.....

..... (1)

Date: .....
Date

Stamp
Cachet

.....

Signature
Signature

Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area.
Inscrire les nom, prénom(s), date de naissance et n° de passeport du titulaire dans le cas où le numéro du passeport n'est pas indiqué dans la zone réservée à la lecture machine.

.....

Vignette VISA

(1) Το τυπωμένο κείμενο αναγράφεται στην ελληνική και γαλλική γλώσσα. Το κράτος μέλος έκδοσης μπορεί να προσθέσει και άλλη(-ες) γλώσσα(-ες). Ωστόσο, οι λέξεις «Φύλλο για τη θέση θεώρησης» και «Αυτοκόλλητη θεώρηση» καθώς και το όνομα του κράτους μέλους έκδοσης και οι οδηγίες μπορούν να αναγράφονται σε οποιαδήποτε/οποιεσδήποτε γλώσσα(-ες).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 334/2002 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 18ης Φεβρουαρίου 2002
για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 62 σημείο 2 στοιχείο β) σημείο iii),

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95 [3] καθιέρωσε θεώρηση ενιαίου τύπου.

(2) Το Πρόγραμμα Δράσης της Βιέννης, που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο «Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις» της 3ης Δεκεμβρίου 1998, προβλέπει, στο μέτρο αριθ. 38, ότι πρέπει να δοθεί προσοχή στις νέες τεχνικές εξελίξεις προκειμένου να εξασφαλίζεται, στον βαθμό που απαιτείται, η μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια των θεωρήσεων ενιαίου τύπου.

(3) Η παράγραφος 22 των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, ορίζει ότι θα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω η κοινή ενεργός πολιτική σχετικά με τις θεωρήσεις και τα πλαστά έγγραφα.

(4) Η καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου αποτελεί βασικό στοιχείο για την εναρμόνιση της πολιτικής στον τομέα των θεωρήσεων.

(5) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν διατάξεις για τον καθορισμό κοινών κανόνων σχετικά με την εφαρμογή της θεώρησης ενιαίου τύπου, και ειδικότερα για τις τεχνικές διαδικασίες και τους τεχνικούς κανόνες που πρέπει να ακολουθούνται για τη συμπλήρωση του εντύπου.

(6) Η ένθεση φωτογραφίας που θα ανταποκρίνεται σε υψηλά πρότυπα ασφαλείας αποτελεί ένα πρώτο στάδιο προς τη χρήση στοιχείων που δημιουργούν μια πιο αξιόπιστη σύνδεση μεταξύ της θεώρησης ενιαίου τύπου και του κατόχου της, πράγμα που συμβάλλει αισθητά στο να διασφαλισθεί ότι η θεώρηση ενιαίου τύπου προστατεύεται επίσης έναντι δόλιας χρήσης. Θα ληφθούν υπόψη οι προδιαγραφές που ορίζονται στο έγγραφο 9303 της Διεθνούς Οργάνωσης Πολιτικής Αεροπορίας (ΔΟΠΑ) για τα αναγνώσιμα από μηχάνημα έγγραφα.

(7) Είναι σημαντικό να υπάρχουν κοινοί κανόνες σχετικά με την εφαρμογή της θεώρησης ενιαίου τύπου ώστε αυτή να ανταποκρίνεται σε κοινούς κανόνες υψηλού επιπέδου και για να διευκολύνεται η ανίχνευση παραποίησης ή πλαστογράφησης των αυτοκόλλητων θεωρήσεων.

(8) Η αρμοδιότητα για τη θέσπιση τέτοιων κοινών κανόνων θα πρέπει να ανατεθεί στην επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95 ο οποίος θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [4].

(9) Κατά συνέπεια θα πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95.

(10) Τα μέτρα του παρόντος κανονισμού που στοχεύουν να καταστήσουν τη θεώρηση ενιαίου τύπου ασφαλέστερη δεν επηρεάζουν τους ισχύοντες κανόνες που διέπουν την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.

(11) Οι όροι εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών ή οι όροι έκδοσης θεωρήσεων δεν θίγουν τους κανόνες που διέπουν σήμερα την αναγνώριση της ισχύος των ταξιδιωτικών εγγράφων.

(12) Όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, ο παρών κανονισμός συνιστά εξέλιξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, εξέλιξη που υπάγεται στον τομέα που αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Β της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν [5].

(13) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για την θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε, με επιστολή του της 4ης Δεκεμβρίου 2001, ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στην έκδοση και εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

(14) Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση του παρόντος κανονισμού. Συνεπώς, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται στην Ιρλανδία,

[1] Γνώμη που διατυπώθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
[2] ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 317.
[3] ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.
[4] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.
[5] ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1683/95 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 2*

1. Σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2, θεσπίζονται συμπληρωματικές τεχνικές προδιαγραφές για τις θεωρήσεις ενιαίου τύπου, όσον αφορά:

α) τα πρόσθετα στοιχεία και απαιτήσεις ασφαλείας, περιλαμβανομένων των ενισχυμένων κανόνων για την πρόληψη του κινδύνου παραποίησης και πλαστογράφησης,

β) τεχνικές διαδικασίες και τεχνικοί κανόνες που πρέπει να ακολουθούνται για τη συμπλήρωση του ενιαίου τύπου θεώρησης.

2. Τα χρώματα του αυτοκόλλητου μπορούν να τροποποιηθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2.»

2. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 6*

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ (*).

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι δύο μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

(*) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.»

3. Στο άρθρο 8 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η ένθεση φωτογραφίας που προβλέπεται στο σημείο 2α του παραρτήματος εφαρμόζεται το αργότερο πέντε έτη από της θεσπίσεως των τεχνικών μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 2 για την λήψη αυτού του μέτρου.»

4. Στο παράρτημα παρεμβάλλεται το ακόλουθο σημείο:

«2 α. Ένθεση φωτογραφίας που θα παράγεται σύμφωνα με υψηλά πρότυπα ασφαλείας.»

Άρθρο 2

Η πρώτη φράση του παραρτήματος 8 του οριστικού κειμένου της Κοινής Προξενικής Εγκυκλίου και το παράρτημα 6 του οριστικού κειμένου του Κοινού Εγχειριδίου όπως προκύπτουν από την απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής Σένγκεν της 28ης Απριλίου 1999 ([1]) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τα χαρακτηριστικά ασφαλείας για τα δείγματα αυτοκόλλητης θεώρησης περιέχονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95 του Συμβουλίου της 29ης Μαΐου 1995, για την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου (*), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 334/2002 (**), ή θεσπίζονται βάσει του εν λόγω κανονισμού.

(*) ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.
(**) ΕΕ L 53 της 23.2.2002, σ. 7.»

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά την αναγνώριση των κρατών και των εδαφικών οντοτήτων καθώς και των διαβατηρίων, εγγράφων ταυτότητας ή ταξιδιωτικών εγγράφων που εκδίδονται από τις αρχές τους.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. PIQUÉ I CAMPS

([1]) ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 317.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 335/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ([1]), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ([2]), και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του.

(2) Σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφαίνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 66.
([2]) ΕΕ L 198 της 15.7.1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 22ης Φεβρουαρίου 2002, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας (1)	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	173,2
	204	135,4
	212	198,3
	624	156,1
	999	165,8
0707 00 05	052	179,3
	068	130,1
	220	175,4
	624	237,7
	628	171,8
	999	178,9
0709 10 00	220	242,2
	999	242,2
0709 90 70	052	167,5
	204	161,6
	999	164,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,6
	204	52,5
	212	45,9
	220	44,9
	508	22,3
	600	63,2
	624	74,5
	999	50,8
0805 20 10	052	83,4
	204	85,3
	999	84,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	63,6
	204	93,9
	220	59,3
	464	114,9
	600	114,3
	624	87,4
	662	33,9
	999	81,0
0805 50 10	052	51,3
	600	60,3
	999	55,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6
	388	126,2
	400	126,2
	404	94,8
	508	112,1
	528	104,2
	720	124,4
	728	130,0
	999	107,4
0808 20 50	388	102,4
	400	103,3
	512	87,8
	528	82,4
	720	116,7
	999	98,5

(1) Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2020/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 273 της 16.10.2001, σ. 6). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 336/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/1999 σχετικά με τον καθορισμό ορισμένων μέτρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 718/1999 του Συμβουλίου σχετικά με την πολιτική μεταφορικής ικανότητας των κοινοτικών στόλων εσωτερικής ναυσιπλοΐας προκειμένου να προωθηθούν οι εσωτερικές πλωτές μεταφορές

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 718/1999 του Συμβουλίου, της 29 Μαρτίου 1999, σχετικά με την πολιτική μεταφορικής ικανότητας των κοινοτικών στόλων εσωτερικής ναυσιπλοΐας προκειμένου να προωθηθούν οι εσωτερικές πλωτές μεταφορές [1], και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 718/1999, ορίζει τους πρακτικούς τρόπους εφαρμογής της πολιτικής μεταφορικής ικανότητας των κοινοτικών στόλων, όπως αυτή έχει οριστεί από τον εν λόγω κανονισμό.

(2) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/1999 της Επιτροπής [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 997/2001 [3], το οποίο ορίζει ορισμένα μέτρα εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 718/1999, καθόρισε τα ποσοστά του κανόνα «παλαιό έναντι νέου», από τις 29 Απριλίου 1999.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 718/1999, στο άρθρο 4 παράγραφος 2, απαιτεί τη συνεχή μείωση του ποσοστού «παλαιού έναντι νέου» ώστε αυτό να μηδενιστεί, το συντομότερο δυνατόν και κατά τακτά στάδια, το αργότερο στις 29 Απριλίου 2003.

(4) Τα ποσοστά του κανόνα «παλαιό έναντι νέου» μειώθηκαν από την εικοστή πρώτη μέρα αφότου δημοσιεύθηκαν, ήτοι από τις 3 Αυγούστου 2000, βάσει του πρώτου άρθρου του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1532/2000 [4] που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 805/1999. Τα ποσοστά μειώθηκαν εκ νέου βάσει του πρώτου άρθρου του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 997/2001 από την εικοστή μέρα αφότου δημοσιεύθηκαν, ήτοι από τις 18 Ιουνίου 2001.

(5) Δεδομένης της υποχρέωσης μηδενισμού των ποσοστών το αργότερο μέχρι τις 29 Απριλίου 2003 και δεδομένης της οικονομικής εξέλιξης των διαφόρων τομέων της αγοράς της εσωτερικής ναυσιπλοΐας, πρέπει να μειωθούν εκ νέου τα ποσοστά «παλαιού έναντι νέου».

(6) Πρέπει επομένως να προσαρμοσθεί το επίπεδο των διαφόρων ποσοστών του κανόνα «παλαιό έναντι νέου», τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 718/1999, ορίζονται από το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/1999 και τροποποιήθηκαν από το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 997/2001, χωρίς ωστόσο να εξουδετερωθούν τα αποτελέσματα της προσπάθειας διαρθρωτικής εξυγίανσης από το 1990. Προκειμένου να ληφθεί υπόψη ότι αυξήθηκε κάπως εν γένει η ζήτηση των εσωτερικών πλωτών μεταφορών, ότι πρέπει παράλληλα να διατηρηθεί η ισορροπία μεταξύ των τριών τομέων και η ιδιαιτερότητα τους, τα ποσοστά πρέπει να μειωθούν κατά το ήμισυ και επομένως στο 0,30: 1 για τα πλοία ξηρού φορτίου, στο 0,45: 1 για τα δεξαμενόπλοια, και στο 0,125: 1 για τα ρυμουλκά.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό αποτέλεσαν αντικείμενο διαβούλευσης με τους ειδικούς της πολιτικής μεταφορικής ικανότητας και προώθησης των κοινοτικών στόλων, όπως προβλέπεται από το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 805/1999,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 805/1999 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4 σημείο 1 τα ψηφία «0,60: 1» αντικαθίστανται από τα ψηφία « 0,30: 1»,

2. Στο άρθρο 4 σημείο 21 τα ψηφία «0,90: 1» αντικαθίστανται από τα ψηφία «0,45: 1»,

3. Στο άρθρο 4 σημείο 3. τα ψηφία «0,25: 1» αντικαθίστανται από τα ψηφία «0,125: 1».

Άρθρο 2

Οπαρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή πρώτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

[1] ΕΕ L 90 της 2.4.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ L 102 της 17.4.1999, σ. 64.
[3] ΕΕ L 139 της 23.5.2001, σ. 11.
[4] ΕΕ L 175 της 14.7.2000, σ. 74.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή
Loyola DE PALACIO
Αντιπρόεδρος

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 337/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή· για τον καθορισμό αυτό πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95· η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή λευκασμένου ρυζιού με στρογγυλούς κόκκους προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 15 έως τις 21 Φεβρουαρίου 2002 σε 193,00 EUR/t στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 13.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 338/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών της Ευρώπης, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή· για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95· η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών της Ευρώπης, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 15 έως τις 21 Φεβρουαρίου 2002, σε 212,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2008/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 15.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 339/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στρογγυλόσπερμου, μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία απο τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή. Για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95. Η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μεσόσπερμου και μακρόσπερμου Α λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από την 15 έως τις 21 Φεβρουαρίου 2002 σε 203,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2009/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 17.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 340/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001 της Επιτροπής [3], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιστροφή κατά την εξαγωγή του ρυζιού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 584/75 της Επιτροπής [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 299/95 [5], βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν η Επιτροπή δύναται, κατά τη διαδικασία η οποία προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει τον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή. Για τον καθορισμό αυτό, πρέπει να ληφθούν, κυρίως, υπόψη τα κριτήρια τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95. Η δημοπρασία κατακυρούται στον υποβάλλοντα προσφορά η οποία ευρίσκεται στο επίπεδο της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή ή σε κάποιο κατώτερο επίπεδο.

(3) Η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω ρυζιού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μακρόσπερμου λευκασμένου ρυζιού προορισμού ορισμένων τρίτων χωρών, καθορίζεται βάσει προσφορών που έχουν υποβληθεί από τις 15 έως τις 21 Φεβρουαρίου 2002, σε 297,00 EUR/t, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2010/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 19.
[4] ΕΕ L 61 της 7.3.1975, σ. 25.
[5] ΕΕ L 35 της 15.2.1995, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 341/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

σχετικά με τις προσφορές που υποβλήθηκαν για την αποστολή μακρόσπερμου αποφλοιωμένου ρυζιού προς τη νήσο Ρεϋνιόν, στο πλαίσιο της δημοπρασίας που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3072/95 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, περί κοινής οργανώσεως αγοράς της όρυζας [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1987/2001 [2], και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2692/89 της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 1989, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής σχετικά με τις αποστολές ρυζιού στη Ρεϋνιόν [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1453/1999 [4], και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001 της Επιτροπής [5], προκηρύχθηκε δημοπρασία για την επιδότηση κατά την αποστολή ρυζιού προς τη νήσο Ρεϋνιόν.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2692/89, βάσει των προσφορών που υποβλήθηκαν, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 22 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3072/95, να αποφασίσει να μη δοθεί συνέχεια στη δημοπρασία.

(3) Λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2692/89, δεν ενδείκνυται να καθορισθεί η μέγιστη επιδότηση.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που υποβλήθηκαν από τις 18 έως τις 21 Φεβρουαρίου 2002 στο πλαίσιο της δημοπρασίας της επιδότησης για την αποστολή μακρόσπερμου αποφλοιωμένου ρυζιού του κωδικού ΣΟ 1006 20 98 προς τη νήσο Ρεϋνιόν, που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2011/2001.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 329 της 30.12.1995, σ. 18.
[2] ΕΕ L 271 της 12.10.2001, σ. 5.
[3] ΕΕ L 261 της 7.9.1989, σ. 8.
[4] ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 19.
[5] ΕΕ L 272 της 13.10.2001, σ. 21.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 342/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2001 για αγορά βοείου κρέατος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 690/2001

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ.1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2345/2001 [2],

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 690/2001, της 3ης Απριλίου2001, για ειδικά μέτρα στήριξης της αγοράς του βοείου κρέατος [3], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2595/2001 [4], και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ.690/2001 της Επιτροπής, προβλέπει στο άρθρο 2 παράγραφος 2 το άνοιγμα ή την αναστολή διαγωνισμού για αγορά βοείου κρέατος ανάλογα με το μέσο όρο των τιμών της αγοράς για την κατηγορία αναφοράς κατά την διάρκεια των δύο πλέον πρόσφατων εβδομάδων με τιμή ανοίγματος που προηγείται του διαγωνισμού.

(2) Η εφαρμογή του άρθρου 2 που αναφέρεται ανωτέρω έχει ως αποτέλεσμα το άνοιγμα αγοράς με διαγωνισμό σε ορισμένα κράτη μέλη. Θα πρέπει να τροποποιηθεί αντίστοιχα ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 713/2001 της Επιτροπής [5], όπως τροποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 228/2002 [6], για αγορά βοείου κρέατος δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 690/2001.

(3) Εφόσον ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμοστεί αμέσως, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η θέση του σε ισχύ κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 713/2001 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 21.
[2] ΕΕ L 315 της 1.12.2001, σ. 29.
[3] ΕΕ L 95 της 5.4.2001, σ. 8.
[4] ΕΕ L 345 της 29.12.2001, σ. 33.
[5] ΕΕ L 100 της 11.4.2001, σ. 3.
[6] ΕΕ L 38 της 8.2.2002, σ. 14.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estado miembro Medlemsstat Mitgliedstaat Κράτος μέλος Member State État membre Stati membri Lidstaat Estado-Membro Jäsenvaltiot Medlemsstat
Belgique/België
Deutschland
Österreich
Nederland
España
France
Finland
Luxembourg
Ireland

ΟΔΗΓΙΑ 2002/11/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 14ης Φεβρουαρίου 2002

για την τροποποίηση της οδηγίας 68/193/ΕΟΚ περί εμπορίας υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου και την κατάργηση της οδηγίας 74/649/ΕΟΚ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο πλαίσιο της ενοποίησης της εσωτερικής αγοράς και λαμβάνοντας υπόψη την κτηθείσα πείρα, θα πρέπει να τροποποιηθούν ή να καταργηθούν ορισμένες διατάξεις της οδηγίας 68/193/ΕΟΚ [4], ώστε να αρθούν όλα τα εμπόδια στις συναλλαγές τα οποία θα μπορούσαν να εμποδίσουν την ελεύθερη κυκλοφορία πολλαπλασιαστικού υλικού της αμπέλου στην Κοινότητα. Προς τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να αποκλεισθεί κάθε δυνατότητα μονομερούς παρέκκλισης από μέρους των κρατών μελών από τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

(2) Θα πρέπει να παρασχεθεί η δυνατότητα, υπό ορισμένους όρους, να διατίθεται στο εμπόριο το πολλαπλασιαστικό υλικό το παραγόμενο με νέους μεθόδους παραγωγής.

(3) Θα πρέπει η Επιτροπή, με τη βοήθεια της μόνιμης επιτροπής σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση, να μπορεί να καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν την εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού για δοκιμές, επιστημονικούς σκοπούς ή εργασίες επιλογής.

(4) Με βάση την κτηθείσα πείρα σε άλλους τομείς όσον αφορά την εμπορία σπόρων και πολλαπλασιαστικού υλικού, είναι επιθυμητό να διοργανωθούν, υπό ορισμένους όρους, προσωρινά πειράματα με σκοπό την εξεύρεση καλύτερων λύσεων για την αντικατάσταση ορισμένων διατάξεων της εν λόγω οδηγίας.

(5) Λαμβανομένων υπόψη των επιστημονικών και τεχνικών εξελίξεων, είναι πλέον εφικτή η γενετική τροποποίηση των ποικιλιών αμπέλου. Είναι σημαντικό, συνεπώς, να γίνονται αποδεκτές οι γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες αμπέλου μόνον εφόσον έχουν ληφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αποφυγή κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον.

(6) Είναι σκόπιμο να πραγματοποιείται ειδική αξιολόγηση κινδύνων για το περιβάλλον ισοδύναμη με εκείνη που προβλέπεται από την οδηγία 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και για την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου [5], οσάκις τα υλικά πολλαπλασιασμού ποικιλιών αμπέλου αποτελούνται από γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού που να εξασφαλίζει την ισοδυναμία της αξιολόγησης των κινδύνων και των λοιπών σχετικών απαιτήσεων, ιδίως όσον αφορά τη διαχείριση των κινδύνων, την επισήμανση, την παρακολούθηση κατά περίπτωση, την ενημέρωση του κοινού και τη ρήτρα διασφάλισης, προς τις απαιτήσεις της οδηγίας 2001/18/ΕΚ. Μέχρις ότου αρχίσει να ισχύει ο κανονισμός αυτός, θα πρέπει να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται οι διατάξεις της οδηγίας 2001/18/ΕΚ.

(7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων [6], περιέχει διατάξεις σχετικά με τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και συστατικά τροφίμων. Προκειμένου να κριθεί εάν μια γενετικώς τροποποιημένη ποικιλία αμπέλου μπορεί να διατίθεται στην αγορά και να εξασφαλισθεί η προστασία της δημόσιας υγείας, είναι ανάγκη να προβλεφθεί ότι τα νέα τρόφιμα ή τα νέα συστατικά τροφίμων έχουν υποστεί εξέταση ασφαλείας.

(8) Για να εξασφαλισθεί ο επαρκής έλεγχος της διακίνησης υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου, επιβάλλεται τα κράτη μέλη να μπορούν να προβλέπουν συνοδευτικό έγγραφο των παρτίδων.

(9) Είναι επιθυμητή η διασφάλιση της διατήρησης της γενετικής ποικιλομορφίας. Ενδείκνυται να προβλεφθούν ad hoc μέτρα διατήρησης της βιολογικής ποικιλομορφίας που να εξασφαλίζουν τη διατήρηση των υφιστάμενων ποικιλιών. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όχι μόνον την έννοια της ποικιλίας αλλά επίσης την έννοια του γονότυπου και του κλώνου.

(10) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της οδηγίας 68/193/ΕΟΚ θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή [7].

(11) Η οδηγία 74/649/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1974, περί εμπορίας των υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου που παράγονται στις τρίτες χώρες [8] πρέπει να καταργηθεί,

[1] ΕΕ C 177 E 27.6.2000, σ. 77.
[2] ΕΕ C 197 της 12.7.2001, σ. 24.
[3] ΕΕ C 268 της 19.9.2000, σ. 42.
[4] ΕΕ L 93 της 17.4.1968, σ.15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.
[5] ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.
[6] ΕΕ L 43 της 14.2.1997, σ. 1.
[7] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.
[8] ΕΕ L 352 της 28.12.1974, σ. 45.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 68/193/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

Α. *Άμπελος*: τα φυτά του γένους Vitis (L.) που προορίζονται για την παραγωγή σταφυλιών ή για χρησιμοποίηση ως πολλαπλασιαστικού υλικού για τα ίδια αυτά φυτά.

ΑΑ. *Ποικιλία*: ένα φυτικό σύνολο που ανήκει στην κατώτερη γνωστή ταξινομική ομάδα, η οποία δύναται:

α) να ορίζεται από την έκφραση των χαρακτήρων που προκύπτουν από έναν ορισμένο γονότυπο ή από ένα ορισμένο συνδυασμό γονότυπων·

β) να διαχωρίζεται από οποιοδήποτε άλλο φυτικό σύνολο, με την έκφραση ενός τουλάχιστον από τους εν λόγω χαρακτήρες και

γ) να θεωρείται ως μονάδα λαμβάνοντας υπόψη τη δυνατότητα που έχει να αναπαράγεται χωρίς μεταβολές.

ΑΒ. *Κλώνος*: κλώνος είναι ο απόγονος από αγενή πολλαπλασιασμό μιας ποικιλίας σύμφωνης με στέλεχος αμπέλου, επιλεγμένου για την ταυτότητα της ποικιλίας, τα φαινοτυπικά χαρακτηριστικά και την υγειονομική του κατάσταση.

Β. *Πολλαπλασιαστικό υλικό:*

i) *Φυτά αμπέλου*

α) ρίζες: τμήματα κληματίδων ή χλωρών βλαστών αμπέλου, έρριζα και μη εμβολιασμένα, που προορίζονται για να φυτευτούν ως αυτόρριζα φυτά ή για να χρησιμοποιηθούν ως υποκείμενα·

β) εμβολιασμένα έρριζα: τμήματα κληματίδων ή χλωρών βλαστών αμπέλου, ενωμένα μεταξύ τους με εμβολιασμό, των οποίων το υπόγειο τμήμα είναι έρριζο.

ii) *Τμήματα φυτών αμπέλου*

α) κληματίδες: βλαστοί ενός έτους·

β) χλωροί βλαστοί: βλαστοί μη ξυλοποιημένοι·

γ) άρριζα εμβολιάσιμα μοσχεύματα: τμήματα κληματίδων ή χλωρών βλαστών αμπέλου, προοριζόμενα να αποτελέσουν το υπόγειο μέρος (υποκείμενο) κατά την προετοιμασία για τη δημιουργία των έρριζων εμβολιασμένων·

δ) εμβολιομοσχεύματα: τμήματα κληματίδων ή χλωρών βλαστών αμπέλου, προοριζόμενα να αποτελέσουν το εναέριο τμήμα κατά την προετοιμασία για τη δημιουργία των έρριζων εμβολιασμένων ή κατά τον επιτόπου εμβολιασμό·

ε) άρριζα μοσχεύματα ριζοβολίας: τμήματα κληματίδων ή χλωρών βλαστών αμπέλου, προοριζόμενα για την παραγωγή έρριζων απλών.

Γ. *Μητρικές φυτείες*: αμπελώνες προοριζόμενοι για παραγωγή αρρίζων μοσχευμάτων εμβολιάσιμων και ριζοβολίας ή εμβολιομοσχευμάτων.

Δ. *Φυτώρια*: αμπελώνες προοριζόμενοι για παραγωγή ερρίζων μοσχευμάτων απλών και εμβολιασμένων.

ΔΑ. *Αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό*: το πολλαπλασιαστικό υλικό:

α) που έχει παραχθεί υπό την ευθύνη του δημιουργού σύμφωνα με γενικά αποδεκτές μεθόδους με σκοπό τη διατήρηση της ταυτότητας της ποικιλίας και, ενδεχομένως, του κλώνου, καθώς και για την πρόληψη ασθενειών·

β) που προορίζεται για την παραγωγή βασικού πολλαπλασιαστικού υλικού ή πιστοποιημένου πολλαπλασιαστικού υλικού·

γ) που ανταποκρίνεται στους όρους που προβλέπονται στα παραρτήματα I και II για το βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό. Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, τα εν λόγω παραρτήματα δύνανται να τροποποιούνται για να καθορισθούν συμπληρωματικοί ή αυστηρότεροι όροι για την πιστοποίηση του αρχικού πολλαπλασιαστικού υλικού·

δ) για το οποίο διαπιστώθηκε, κατά την επίσημη εξέταση, ότι τηρούνται οι προαναφερόμενοι όροι.

Ε. *Βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό*: το πολλαπλασιαστικό υλικό:

α) που έχει παραχθεί υπό την ευθύνη του δημιουργού σύμφωνα με γενικά αποδεκτές μεθόδους για τη διατήρηση της ταυτότητας της ποικιλίας και, ενδεχομένως, του κλώνου, καθώς και για την πρόληψη ασθενειών και το οποίο προέρχεται άμεσα, με αγενή πολλαπλασιασμό, από αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό·

β) που προορίζεται για την παραγωγή πιστοποιημένου πολλαπλασιαστικού υλικού·

γ) που ανταποκρίνεται στις προβλεπόμενες στα παραρτήματα I και II προϋποθέσεις για το βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό και

δ) για το οποίο έχει διαπιστωθεί, μετά από επίσημη εξέταση, ότι τηρούνται οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις.

ΣΤ. *Πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό*: το πολλαπλασιαστικό υλικό:

α) που προέρχεται απευθείας από βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό ή από αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό·

β) που προορίζεται:

— για την παραγωγή φυτών ή τμημάτων φυτών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή σταφυλών ή

— για την παραγωγή σταφυλών·

γ) που ανταποκρίνεται στις προβλεπόμενες στα παραρτήματα I και II προϋποθέσεις για το πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό και

δ) για το οποίο διεπιστώθη, μετά από επίσημη εξέταση, ότι τηρήθηκαν οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις.

Ζ. *Πολλαπλασιαστικό υλικό "standard"*: το πολλαπλασιαστικό υλικό:

α) που διαθέτει την ταυτότητα και καθαρότητα της ποικιλίας·

β) που προορίζεται:

— για την παραγωγή φυτών ή τμημάτων φυτών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή σταφυλών ή

— για την παραγωγή σταφυλών·

γ) που ανταποκρίνεται στις προβλεπόμενες στα παραρτήματα Ι και ΙΙ προϋποθέσεις για το πολλαπλασιαστικό υλικό "standard" και

δ) για το οποίο διεπιστώθη, μετά από επίσημη εξέταση, ότι τηρήθηκαν οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις.

Η. *Επίσημες διατάξεις*: οι διατάξεις που θεσπίζονται:

α) από τις αρχές ενός κράτους, ή

β) υπό την ευθύνη του κράτους, από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή

γ) για βοηθητικές δραστηριότητες, επίσης υπό τον έλεγχο του κράτους, από ορκωτά φυσικά πρόσωπα,

υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα που αναφέρονται στα στοιχεία β) και γ) δεν αποκομίζουν ίδιο όφελος από τα αποτελέσματα των διατάξεων αυτών.

Θ. *Εμπορία:*

Η πώληση, η κατοχή με σκοπό την πώληση, η προσφορά προς πώληση και κάθε εκχώρηση, προμήθεια ή μεταβίβαση πολλαπλασιαστικού υλικού σε τρίτους, είτε επ' αμοιβή είτε δωρεάν, με σκοπό την εμπορική εκμετάλλευση.

Δεν εμπίπτουν στην εμπορία οι συναλλαγές πολλαπλασιαστικού υλικού που δεν αποσκοπούν σε εμπορική εκμετάλλευση της ποικιλίας, όπως οι ακούλουθες δραστηριότητες:

α) η προμήθεια πολλαπλασιαστικού υλικού σε επίσημους οργανισμούς πειραματισμού και επιθεώρησης·

β) η προμήθεια πολλαπλασιαστικού υλικού σε παρόχους υπηρεσιών με σκοπό τη μεταποίηση ή τη συσκευασία, υπό τον όρον ότι ο πάροχος δεν αποκτά δικαίωμα επί του παρεχομένου πολλαπλασιαστικού υλικού.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παρουσών διατάξεων καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3.»

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι το πολλαπλασιαστικό υλικό της αμπέλου δύναται να διατίθεται στο εμπόριο μόνον:

α) εάν έχει πιστοποιηθεί επίσημα ως "αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό", "βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό" ή "πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό", ή, στην περίπτωση πολλαπλασιαστικού υλικού εκτός εκείνου που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ως υποκείμενο, εφόσον πρόκειται για πολλαπλασιαστικό υλικό "standard" που έχει ελεγχθεί επίσημα και

β) αν πληροί τις προϋποθέσεις του παραρτήματος ΙΙ.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν, μεταβατικά, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2005, να αποδέχονται για εμπορία στο έδαφός τους, πολλαπλασιαστικό υλικό της κατηγορίας "standard" το οποίο προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ως υποκείμενο και το οποίο προέρχεται από μητρικά φυτά που υπήρχαν στις 23 Φεβρουαρίου 2002.

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους, να διαθέτουν στο εμπόριο τις κατάλληλες ποσότητες πολλαπλασιαστικού υλικού:

α) που προορίζεται για δοκιμές ή επιστημονικούς σκοπούς·

β) για εργασίες επιλογής·

γ) που προορίζεται για μέτρα που αποσκοπούν στη διατήρηση της γενετικής ποικιλότητας.

Οι όροι υπό τους οποίους τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν τις εν λόγω άδειες, μπορούν να καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

Στην περίπτωση του γενετικώς τροποποιημένου υλικού, η άδεια αυτή μπορεί να χορηγείται μόνον εφόσον έχουν ληφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον. Για την αξιολόγηση των κινδύνων για το περιβάλλον, καθώς και για άλλους σχετικούς ελέγχους που πρέπει να διεξάγονται, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 5βα, τηρουμένων των αναλογιών.

4. Για το πολλαπλασιαστικό υλικό που παράγεται με τεχνικές πολλαπλασιασμού in vitro, είναι δυνατόν να θεσπίζονται οι ακόλουθες διατάξεις με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2:

α) παρέκκλιση από τις ειδικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας·

β) όροι που εφαρμόζονται για το εν λόγω πολλαπλασιαστικό υλικό·

γ) ονοματολογία που εφαρμόζεται για το εν λόγω πολλαπλασιαστικό υλικό·

δ) προϋποθέσεις σε θέματα εγγύησης της επαλήθευσης, πρωτίστως της αυθεντικότητας της ποικιλίας.

5. Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3, η Επιτροπή μπορεί να καθορίσει ότι το πολλαπλασιαστικό υλικό, πλην εκείνου που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ως υποκείμενο, δύναται να διατίθεται στο εμπόριο από μια συγκεκριμένη ημερομηνία και μετά, μόνον εφόσον έχει πιστοποιηθεί επίσημα ως "αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό", "βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό" ή "πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό":

α) σε ολόκληρο το έδαφος της Κοινότητας όσον αφορά ορισμένες ποικιλίες αμπέλου, στο μέτρο που οι ανάγκες της Κοινότητας όσον αφορά τις ποικιλίες αυτές δύνανται να καλύπτονται, λαμβανομένης υπόψη της γενετικής ποικιλομορφία τους, ενδεχομένως με βάση ένα καταρτισμένο πρόγραμμα, από πολλαπλασιαστικό υλικό που έχει πιστοποιηθεί επίσημα ως "αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό", "βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό" ή "πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό" και

β) όσον αφορά το πολλαπλασιαστικό υλικό ποικιλιών διαφορετικών από εκείνες που αναφέρονται στο στοιχείο α), εφόσον προορίζεται να χρησιμοποιηθεί στο έδαφος των κρατών μελών τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας αυτής, είχαν ορίσει ότι το πολλαπλασιαστικό υλικό της κατηγορίας "υλικό standard" δεν δύναται να διατίθεται πλέον στο εμπόριο.»

3. Στο άρθρο 4, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται, σε περίπτωση εμβολιασμού, για πολλαπλασιαστικό υλικό που παράγεται σε ένα άλλο κράτος μέλος, ή σε τρίτη χώρα, που αναγνωρίζεται ως ισοδύναμο, σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2.»

4. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

1. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει κατάλογο των ποικιλιών αμπέλου για τις οποίες επιτρέπεται επισήμως η πιστοποίηση, καθώς και ο έλεγχος των πολλαπλασιαστικών υλικών standard στο έδαφός του. Κάθε πρόσωπο δύναται να συμβουλεύεται τον κατάλογο. Ο κατάλογος καθορίζει τα βασικά μορφολογικά και φυσιολογικά χαρακτηριστικά που επιτρέπουν τη διάκριση μεταξύ ποικιλιών. Για τις ποικιλίες που είχαν γίνει ήδη δεκτές στις 31 Δεκεμβρίου 1971, είναι δυνατόν να γίνεται παραπομπή στην περιγραφή που περιέχεται στις επίσημες αμπελογραφικές δημοσιεύσεις.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ποικιλίες που έχουν γίνει αποδεκτές στους καταλόγους των άλλων κρατών μελών να γίνονται επίσης αποδεκτές για πιστοποίηση και έλεγχο του πολλαπλασιαστικού υλικού standard στο έδαφός τους, με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς (*), όσον αφορά τους κανόνες ταξινόμησης των ποικιλιών αμπέλου.

3. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει επίσης, εφόσον χρειάζεται, κατάλογο των επίσημα πιστοποιημένων κλώνων στο έδαφός του.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κλώνοι που πιστοποιήθηκαν επισήμως σε άλλο κράτος μέλος να πιστοποιούνται επισήμως και στο έδαφός τους.

(*) ΕΕ L 179 της 17.7.1999, σ. 1.»

5. Το άρθρο 5β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5β

1. Μια ποικιλία θεωρείται ως διακριτή εφόσον διακρίνεται σαφώς, βάσει της εκδήλωσης των χαρακτήρων που προκύπτουν από έναν ιδιαίτερο γονότυπο ή συνδυασμό δεδομένων γονότυπων, από κάθε άλλη ποικιλία η ύπαρξη της οποίας είναι κοινώς γνωστή στην Κοινότητα.

Ποικιλία γνωστή στην Κοινότητα είναι κάθε ποικιλία η οποία, κατά την ημερομηνία της δεόντως υποβληθείσας αίτησης για την αποδοχή της, είτε έχει καταχωρηθεί στον κατάλογο του οικείου κράτους μέλους ή ενός άλλου κράτους μέλους είτε έχει υποβληθεί αίτηση αποδοχής της στο οικείο κράτος μέλος ή σε ένα άλλο κράτος μέλος, εκτός εάν οι προαναφερόμενες προϋποθέσεις δεν πληρούνται πλέον σε όλα τα οικεία κράτη μέλη πριν από τη λήψη απόφασης σχετικά με την αίτηση αποδοχής της νέας υπό εξέταση ποικιλίας.

2. Μια ποικιλία θεωρείται ως σταθερή εάν η εκδήλωση των χαρακτήρων που περιλαμβάνονται στην εξέταση της διάκρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων χαρακτήρων που χρησιμοποιούνται για την περιγραφή της ποικιλίας, παραμένει αναλλοίωτη μετά από επαναλαμβανόμενες αναπαραγωγές.

3. Μια ποικιλία θεωρείται ως ομοιογενής εφόσον, με την επιφύλαξη των παραλλαγών που είναι δυνατόν να αναμένονται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του πολλαπλασιασμού της, είναι επαρκώς ομοιογενής ως προς την εκδήλωση των χαρακτήρων που συμπεριλαμβάνονται στην εξέταση της διάκρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων χαρακτήρων που χρησιμοποιούνται για την περιγραφή της ποικιλίας.»

6. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 5βα

1. Στην περίπτωση γενετικώς τροποποιημένης ποικιλίας αμπέλου κατά την έννοια του άρθρου 2 σημεία 1 και 2 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, σχετικά με τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον και για την κατάργηση της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου (*), η ποικιλία γίνεται αποδεκτή μόνον εφόσον έχουν ληφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αποτροπή κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

2. Στην περίπτωση μιας γενετικώς τροποποιημένης ποικιλίας κατά την έννοια της παραγράφου 1:

α) πραγματοποιείται ειδική αξιολόγηση των κινδύνων για το περιβάλλον, ισοδύναμη με εκείνη που προβλέπεται από την οδηγία 2001/18/ΕΚ και τούτο σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στο παράρτημα II και βάσει των πληροφοριών που διευκρινίζονται στο παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας·

β) οι διαδικασίες με τις οποίες εξασφαλίζεται η συγκεκριμένη αξιολόγηση των κινδύνων και των λοιπών σχετικών απαιτήσεων, ιδίως, όσον αφορά τη διαχείριση των κινδύνων, την επισήμανση, την παρακολούθηση κατά περίπτωση, την ενημέρωση του κοινού και τη ρήτρα διασφάλισης, ισοδύναμες προς τις διαδικασίες της οδηγίας 2001/18/ΕΚ θεσπίζονται, μετά από πρόταση της Επιτροπής, με κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Μέχρι την έναρξη της ισχύος του εν λόγω κανονισμού, οι γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες γίνονται δεκτές στον εθνικό κατάλογο μόνον αφού επιτραπεί η εμπορία τους σύμφωνα με την οδηγία 2001/18/ΕΚ·

γ) τα άρθρα 13 έως 24 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ δεν εφαρμόζονται πλέον στις γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες αμπέλου που έχουν αποτελέσει το αντικείμενο άδειας, σύμφωνα με τον αναφερόμενο στο στοιχείο β) κανονισμό.

3. Όταν ένα προϊόν, που προέρχεται από πολλαπλασιαστικό υλικό της αμπέλου, προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ως τρόφιμο ή ως συστατικό τροφίμου υπαγόμενο στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 258/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1997, σχετικά με τα νέα τρόφιμα και τα νέα συστατικά τροφίμων (**), πρέπει να εξασφαλίζεται, προ της αποδοχής των γενετικώς τροποποιημένων ποικιλιών αμπέλου, ότι το τρόφιμο ή το συστατικό τροφίμων που προέρχεται από αυτές:

α) δεν ενέχει κίνδυνο για τον καταναλωτή·

β) δεν παραπλανεί τον καταναλωτή·

γ) δεν διαφέρει από τα τρόφιμα ή τα συστατικά τροφίμων, τα οποία σκοπό έχουν να αντικαταστήσουν, κατά τέτοιο βαθμό ώστε η φυσιολογική τους κατανάλωση θα απέβαινε μειονεκτική από άποψη θρεπτικής αξίας για τον καταναλωτή.

Όταν ένα προϊόν, που προέρχεται από μια από τις ποικιλίες αμπέλου που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία, προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ως τρόφιμο ή ως συστατικό τροφίμου υπαγόμενο στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 258/97, η ποικιλία γίνεται δεκτή μόνον εφόσον το τρόφιμο ή το συστατικό τροφίμου έχει ήδη εγκριθεί σύμφωνα με τον κανονισμό αυτόν.

(*) ΕΕ L 106 της 17.4.2001, σ. 1.
(**) ΕΕ L 43 της 14.2.1997, σ. 1.»

7. Το άρθρο 5γ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5γ

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι ποικιλίες και, ενδεχομένως, οι κλώνοι που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη να υπόκεινται στους ίδιους όρους με εκείνους οι οποίοι εφαρμόζονται στις εθνικές ποικιλίες ή κλώνους, ιδίως όσον αφορά τη διαδικασία αποδοχής.»

8. Στο άρθρο 5ε, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κάθε αίτηση ή απόσυρση αίτησης αποδοχής μιας ποικιλίας, κάθε εγγραφή στον κατάλογο ποικιλιών, καθώς και οι διάφορες τροποποιήσεις του κοινοποιούνται αμέσως στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή. Βάσει των κοινοποιήσεων των κρατών μελών, η Επιτροπή δημοσιεύει κοινό κατάλογο ποικιλιών.»

9. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 5στ

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι γενετικώς τροποποιημένες ποικιλίες που έχουν γίνει αποδεκτές να αναφέρονται σαφώς στον κατάλογο των ποικιλιών ως τέτοιες ποικιλίες. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε κάθε πρόσωπο που εμπορεύεται μια τέτοια ποικιλία να αναφέρει σαφώς στον εμπορικό του κατάλογο αμπέλων ότι η ποικιλία είναι γενετικώς τροποποιημένη και να διευκρινίζει το στόχο της τροποποίησης.»

10. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 5ζ

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι ποικιλίες και, ενδεχομένως, οι κλώνοι που γίνονται δεκτοί στον κατάλογο, διατηρούνται με επιλογή διατήρησης ποικιλιών.

2. Η επιλογή διατήρησης ποικιλιών πρέπει πάντοτε να είναι δυνατόν να ελεγχθεί με βάση τις εγγραφές που πραγματοποιήθηκαν από τον ή τους υπευθύνους για τη διατήρηση της ποικιλίας και, ενδεχομένως, του κλώνου.

3. Είναι δυνατόν να ζητούνται δείγματα από τον υπεύθυνο για τη διατήρηση της ποικιλίας ή του κλώνου. Σε περίπτωση ανάγκης, τα δείγματα αυτά είναι δυνατόν να λαμβάνονται επισήμως.

4. Σε περίπτωση που η επιλογή διατήρησης πραγματοποιείται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο έγινε δεκτή η ποικιλία, τα ενεχόμενα κράτη μέλη αλληλοβοηθούνται διοικητικά όσον αφορά τον έλεγχο.»

11. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι το πολλαπλασιαστικό υλικό κατά τη συγκομιδή, τη συσκευασία, την αποθήκευση, τη μεταφορά και την αναπαραγωγή φυλλάσσεται σε ξεχωριστές παρτίδες και σημαίνεται κατά ποικιλία και, κατά περίπτωση, για το αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό, το βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό και το πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό, κατά κλώνο.»

12. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, όσον αφορά την πρώτη και τη δεύτερη συσκευασία, το σύστημα σφράγισης καθώς και τη σήμανση, η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 2, τις διατάξεις που εφαρμόζονται στην εμπορία μικρών ποσοτήτων που παραδίδονται στον τελικό χρήστη, καθώς και στην εμπορία φυτών αμπέλου σε φυτοδοχεία, κιβώτια ή χαρτοκιβώτια.»

13. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι συσκευασίες και τα δέματα πολλαπλασιαστικού υλικού σφραγίζονται επίσημα ή υπό επίσημο έλεγχο, κατά τρόπο που να μην μπορούν να ανοιχτούν χωρίς να καταστραφεί το σύστημα σφράγισης ή χωρίς να εμφανιστούν ίχνη παραβίασης στην επίσημη ετικέτα που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 ή, στην περίπτωση συσκευασιών, στη συσκευασία. Για να εξασφαλισθεί η σφράγιση, το σύστημα σφράγισης περιλαμβάνει τουλάχιστον μια επίσημη ετικέτα ή επίσημη σφραγίδα. Με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, είναι δυνατόν να διαπιστώνεται εάν ένα συγκεκριμένο σύστημα σφράγισης ανταποκρίνεται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Κάθε νέα σφράγιση είναι δυνατόν να τίθεται μόνο επισήμως ή υπό επίσημο έλεγχο.»

14. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι οι συσκευασίες και τα δέματα πολλαπλασιαστικού υλικού φέρουν εξωτερική επίσημη ετικέτα, σύμφωνα με το παράρτημα IV, συντεταγμένη σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Κοινότητας. Η ετικέτα αυτή στερεώνεται από το σύστημα σφράγισης. Το χρώμα της ετικέτας είναι λευκό με μια μωβ διαγώνια

γραμμή για το αρχικό πολλαπλασιαστικό υλικό, λευκό για το βασικό πολλαπλασιαστικό υλικό, μπλε για το πιστοποιημένο πολλαπλασιαστικό υλικό και βαθύ κίτρινο για το πολλαπλασιαστικό υλικό standard.

2. Ωστόσο, τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός τους να διαθέτουν στο εμπόριο πολλές συσκευασίες ή δέματα εμβολιασμένων έρριζων ή ερρίζων απλών που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά, με μία και μόνη ετικέτα σύμφωνη με το παράρτημα IV. Στην περίπτωση αυτή, οι συσκευασίες ή τα δέματα συνδέονται μεταξύ τους κατά τρόπο ώστε, κατά το διαχωρισμό τους, ο σύνδεσμος να καταστρέφεται και να μην δύναται να επανατοποθετηθεί. Η ετικέτα στερεώνεται στο σύνδεσμο αυτό και δεν επιτρέπεται νέα σφράγιση.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 23 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι κάθε παράδοση υλικού παραγόμενου στο έδαφός τους πρέπει επίσης νασυνοδεύεται από ομοιόμορφο έγγραφοστο οποίο αναγράφονται οι ακόλουθες ενδείξεις: φύση του προϊόντος, ποικιλία και, ενδεχομένως, κλώνος, κατηγορία, ποσότητα, αποστολέας και παραλήπτης. Οι προβλεπόμενοι όροι όσον αφορά το εν λόγω συνοδευτικό έγγραφο θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 17 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας.

4. Η επίσημη ετικέτα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 μπορεί επίσης να περιλαμβάνει τα φυτοϋγειονομικά συνοδευτικά έγγραφα, που προβλέπονται από την οδηγία 92/105/ΕΟΚ της Επιτροπής (*), για τον καθορισμό τυποποιημένων φυτοϋγειονομικών διαβατηρίων. Ωστόσο, όλοι οι όροι που ισχύουν για την επίσημη επισήμανση και τα φυτοϋγειονομικά διαβατήρια ορίζονται και αναγνωρίζονται ως ισοδύναμοι.

5. Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι ο παραλήπτης των υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου οφείλει να διατηρεί τις επίσημες ετικέτες τουλάχιστον για ένα έτος και να τις έχει στη διάθεση της επίσημης υπηρεσίας ελέγχου.

6. Η Επιτροπή καταρτίζει, το αργότερο στις 23 Φεβρουαρίου2004, έκθεση, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από προτάσεις, σχετικά με την κυκλοφορία των πολλαπλασιαστικών υλικών της αμπέλου, και ειδικότερα τη χρήση των επίσημων ετικετών και των συνοδευτικών εγγράφων που εφαρμόζουν τα κράτη μέλη.

(*) ΕΕ L 4 της 8.1.1993, σ. 22.»

15. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 10α

Στην περίπτωση πολλαπλασιαστικού υλικού μιας ποικιλίας που έχει τροποποιηθεί γενετικώς, οι ετικέτες που τίθενται στην παρτίδα του πολλαπλασιαστικού υλικού και κάθε επίσημο ή μη έγγραφο που τη συνοδεύει δυνάμει των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, αναφέρουν σαφώς ότι η ποικιλία είναι γενετικώς τροποποιημένη και προσδιορίζουν το όνομα των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών.»

16. Στο άρθρο 11, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Με την επιφύλαξη της ελεύθερης κυκλοφορίας των υλικών εντός της Κοινότητας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε οι ακόλουθες ενδείξεις να παρέχονται στην αρμόδια υπηρεσία κατά την εμπορία πολλαπλασιαστικού υλικού που προέρχεται από τρίτη χώρα:

α) είδος (βοτανική ονομασία)·

β) ποικιλία και, ενδεχομένως, ο κλώνος· οι ενδείξεις αυτές εφαρμόζονται στην περίπτωση των εμβολιασμένων έρριζων, τόσο στα υποκείμενα όσο και στα εμβολιομοσχεύματα·

γ) κατηγορία·

δ) φύση του πολλαπλασιαστικού υλικού·

ε) χώρα παραγωγής και επίσημη υπηρεσία ελέγχου·

στ) χώρα αποστολής, εφόσον διαφέρει από την χώρα παραγωγής·

ζ) εισαγωγέας·

η) ποσότητα υλικού.

Ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται αυτές οι ενδείξεις, μπορεί να καθορίζεται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.»

17. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πολλαπλασιαστικό υλικό που διατίθεται στο εμπόριο σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, είτε βάσει υποχρεωτικών είτε βάσει προαιρετικών κανόνων, να υπόκειται μόνον στους περιορισμούς εμπορίας που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία όσον αφορά τα χαρακτηριστικά του, τις διατάξεις εξέτασης, τη σήμανση και τη σφράγιση.»

18. Το άρθρο 12α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12α

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πολλαπλασιαστικό υλικό των ποικιλιών αμπέλου και, ενδεχομένως, των κλώνων που έχουν γίνει επίσημα αποδεκτοί, σε ένα από τα κράτη μέλη, για πιστοποίηση και έλεγχο του πολλαπλασιαστικού υλικού standard σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, να μην υποβάλλεται σε οποιονδήποτε περιορισμό εμπορίας στο έδαφός τους ως προς την ποικιλία και, ενδεχομένως, τον κλώνο, με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999.»

19. Στο άρθρο 14, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για την εξάλειψη των προσωρινών ανυπέρβλητων δυσχερειών εφοδιασμού της Κοινότητας σε πολλαπλασιαστικό υλικό, μπορεί να αποφασίζεται, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, ότι τα κράτη μέλη επιτρέπουν, για μια καθορισμένη περίοδο, την εμπορία, σε ολόκληρο το έδαφος της Κοινότητας, της ποσότητας πολλαπλασιαστικού υλικού μιας κατηγορίας που υπόκειται σε μειωμένες απαιτήσεις, οι οποίες απαιτούνται για να αντιμετωπιστούν οι εν λόγω δυσχέρειες.»

20. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 14α

Για να εξευρεθούν καλύτερες λύσεις για την αντικατάσταση ορισμένων διατάξεων της παρούσας οδηγίας, είναι δυνατόν να αποφασίζεται, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3, η διοργάνωση προσωρινών πειραμάτων, σε κοινοτικό επίπεδο, υπό καθοριζόμενους όρους.»

21. Στο άρθρο 15, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. α) Κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, καθορίζει εάν τα υλικά αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου που έχουν παραχθεί σε τρίτη χώρα παρέχουν, όσον αφορά τις προϋποθέσεις αποδοχής και τα μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλισθεί η παραγωγή τους εν όψει της διάθεσής τους στο εμπόριο, τις ίδιες εγγυήσεις με τα υλικά που παράγονται στην Κοινότητα και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

β) Επιπλέον, το Συμβούλιο καθορίζει επίσης τους τύπους των υλικών και τις κατηγορίες των υλικών αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου, των οποίων η εμπορία στο έδαφος της Κοινότητας, μπορεί να επιτραπεί δυνάμει του στοιχείου α).

γ) Μέχρις ότου το Συμβούλιο αποφασίσει, δυνάμει του στοιχείου α) και με την επιφύλαξη της οδηγίας 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας (*), είναι δυνατόν να επιτραπεί στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τέτοιες αποφάσεις σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας. Παράλληλα, μεριμνούν ώστε τα προς εισαγωγή υλικά να παρέχουν ισοδύναμες εγγυήσεις, από κάθε άποψη, προς εκείνες που παρέχουν τα υλικά αγενούς πολλαπλασιασμού της αμπέλου που παράγονται στην Κοινότητα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Αυτά τα εισαγόμενα υλικά πρέπει ιδίως να συνοδεύονται από έγγραφο στο οποίο αναγράφονται οι ενδείξεις που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

(*) ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1.»

22. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 16α

Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας όσον αφορά το υλικό που καλύπτεται από τις ακόλουθες διατάξεις, θεσπίζονται με τη διαχειριστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 2:

— το άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο ΔΑ στοιχείο γ), το άρθρο 3 παράγραφος 3, το άρθρο 8 παράγραφος 2, το άρθρο 9, το άρθρο 11 παράγραφος 2, το άρθρο 14 παράγραφος 1 και το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

Άρθρο 16β

Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας όσον αφορά το υλικό που καλύπτεται από τις ακόλουθες διατάξεις, θεσπίζονται με την κανονιστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3:

— το άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο Ι, το άρθρο 3 παράγραφος 5, το άρθρο 10 παράγραφος 3 και το άρθρο 14α.»

23. Το άρθρο 17 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση, (εφεξής αποκαλούμενη "επιτροπή").

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (*).

Η χρονική περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η χρονική περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι δύο μήνες.

4. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

(*) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.»

24. Οι αναφορές στο άρθρο 17 που περιέχονται στο άρθρο 5δ παράγραφος 2, στο άρθρο 14 παράγραφος 3, στο άρθρο 16 και στα άρθρα 17α και 18α, νοούνται ότι γίνονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

Άρθρο 2

Η οδηγία 74/649/ΕΟΚ καταργείται.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία μέχρι τις 23 Φεβρουαρίου 2003. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 14 Φεβρουαρίου 2002.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. del CASTILLO

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 13ης Δεκεμβρίου 2001 για την κινητοποίηση του μέσου ευελιξίας (σημείο 24 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού)

(2002/158/ΕΚ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

έχοντας υπόψη τη διοργανική συμφωνία της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού [1], και ειδικότερα το σημείο 24 αυτής,

έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την προώθηση της μετατροπής των στόλων οι οποίοι εξαρτώντο, μέχρι το 1999, από την αλιευτική συμφωνία με το Μαρόκο [COM(2001) 384 — 2001/0163(CNS)] [2],

έχοντας υπόψη τα αποτελέσματα της συνεδρίασης συνεννόησης μεταξύ του Συμβουλίου και της αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με τη συμμετοχή της Επιτροπής, που πραγματοποιήθηκε στις 21 και 22 Νοεμβρίου 2001 με την ευκαιρία της δεύτερης ανάγνωσης από το Συμβούλιο του σχεδίου γενικού προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2002,

λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

(1) Λόγω της μη ανανέωσης της αλιευτικής συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Βασιλείου του Μαρόκου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την αναδιάρθρωση του κοινοτικού στόλου που αλίευε στα ύδατα του Μαρόκου.

(2) Η ειδική δράση για τη μετατροπή του ισπανικού και πορτογαλικού στόλου που πρότεινε η Επιτροπή στις 18 Ιουλίου 2001, ύψους 197 εκατομμυρίων ευρώ, προβλέπει παρεμβάσεις ανάλογες με αυτές που χρηματοδοτούνται από το Χρηματοδοτικό Μέσο Προσανατολισμού της Αλιείας (ΧΜΠΑ), με τήρηση των προϋποθέσεων παρέμβασης του ΧΜΠΑ και παράλληλη πρόταση ειδικών διευθετήσεων για τους αντίστοιχους στόλους.

(3) Η δράση αυτή εμπίπτει στον τομέα 2 «διαρθρωτικές δράσεις», υποτομέας «διαρθρωτικά ταμεία» των δημοσιονομικών προοπτικών, ως συμπλήρωμα των αντισταθμίσεων που παρέχονται στο ίδιο αυτό πλαίσιο από τον Ιανουάριο του 2000.

(4) Τα μέτρα υπέρ των περιοχών που συνορεύουν με τις υποψήφιες για ένταξη χώρες ανέρχονται σε 30 εκατομμύρια ευρώ το 2002, στον τομέα 2 «διαρθρωτικές δράσεις», βάσει του κοινοτικού προγράμματος πρωτοβουλίας Interreg.

(5) Σύμφωνα με το σημείο 12 παράγραφος 2, της προαναφερθείσας διοργανικής συμφωνίας τα κονδύλια για το σύνολο των δράσεων που καλύπτονται από τον τομέα 2 των δημοσιονομικών προοπτικών δεν αφήνουν διαθέσιμα περιθώρια.

(6) Επομένως πληρούνται οι προϋποθέσεις προσφυγής στο μέσον ευελιξίας, όπως καθορίζονται στο σημείο 24 της προαναφερθείσας διοργανικής συμφωνίας,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ:

Άρθρο 1

Βάσει του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 2002 γίνεται προσφυγή στο μέσον ευελιξίας για το ποσόν των 200 εκατομμυρίων ευρώ, σε πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων.

Άρθρο 2

Από το ποσόν αυτό, 170 εκατομμύρια ευρώ διατίθενται για τη χρηματοδότηση της ειδικής δράσης που αποσκοπεί στην προώθηση της μετατροπής των πλοίων και των αλιειαίων που, έως το 1999, εξαρτώντο από την αλιευτική συμφωνία με το Μαρόκο και εντάσσεται στον τομέα «διαρθρωτικές δράσεις» των δημοσιονομικών προοπτικών, βάσει του νέου κονδυλίου B2-200 N του προϋπολογισμού 2002.

[1] ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.
[2] ΕΕ C 270 E της 25.9.2001, σ. 266.

Τα εναπομένοντα 30 εκατομμύρια ευρώ θα χρησιμοποιηθούν για τη χρηματοδότηση μέτρων που αποσκοπούν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των περιοχών που συνορεύουν με τα υποψήφια για ένταξη κράτη και εγγράφονται στο κεφάλαιο B2-14 «Κοινοτικές πρωτοβουλίες», στο πλαίσιο του προγράμματος Interreg.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* μαζί με τον προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2002 [1].

Στρασβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2001.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
N. FONTAINE	J. VANDE LANOTTE

[1] ΕΕ L της 31.1.2002.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 18ης Φεβρουαρίου 2002

περί ενιαίου εντύπου για την υποβολή συνοπτικών εθνικών δεδομένων σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 508]

(2002/159/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να παρακολουθούν την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ που πωλούνται στην επικράτειά τους ώστε να εξασφαλίζεται η τήρηση των περιβαλλοντικών προδιαγραφών που περιέχονται στην οδηγία 98/70/ΕΚ και να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων για τον περιορισμό της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προξενούν τα οχήματα.

(2) Είναι απαραίτητο να καθοριστεί ενιαίο έντυπο για την υποβολή εκθέσεων με πληροφορίες από την παρακολούθηση της ποιότητας των καυσίμων, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 98/70/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η παρούσα απόφαση καθορίζει ενιαίο έντυπο για την υποβολή συνοπτικών εθνικών δεδομένων σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 98/70/ΕΚ.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν το έντυπο που επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση για να υποβάλλουν τα δεδομένα στην Επιτροπή.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 18 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

Margot WALLSTRÖM

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 350 της 28.12.1998, σ. 58.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΜΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 98/70/ΕΚ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η οδηγία 98/70/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα των καυσίμων βενζίνης και ντίζελ και την τροποποίηση της οδηγίας 93/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/71/ΕΚ της Επιτροπής [2], καθορίζει τις περιβαλλοντικές προδιαγραφές για όλα τα είδη καυσίμων βενζίνης και ντίζελ που διατίθενται στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι προδιαγραφές αυτές περιλαμβάνονται στα παραρτήματα Ι μέχρι IV της οδηγίας. Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 τα κράτη μέλη οφείλουν να παρακολουθούν την τήρηση αυτών των προδιαγραφών ποιότητας των καυσίμων με βάση τις αναλυτικές μεθόδους μέτρησης που προβλέπονται στην οδηγία. Κάθε έτος, το αργότερο μέχρι 30 Ιουνίου, τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν στην Επιτροπή περίληψη των δεδομένων από την παρακολούθηση της ποιότητας των καυσίμων τα οποία συγκέντρωσαν από τον Ιανουάριο μέχρι τον Δεκέμβριο του προηγούμενου ημερολογιακού έτους. Η πρώτη έκθεση πρέπει να υποβληθεί μέχρι τις 30 Ιουνίου 2002. Το παρόν έντυπο για την υποβολή εκθέσεων καταρτίστηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 98/70/ΕΚ και την παρούσα απόφαση.

2. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΠΟΥ ΕΚΠΟΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Οι αρχές που είναι αρμόδιες για τη σύνταξη της έκθεσης παρακολούθησης της ποιότητας των καυσίμων πρέπει να συμπληρώσουν τον κατωτέρω πίνακα.

Έτος αναφοράς	
Κράτος μέλος	
Ημερομηνία ολοκλήρωσης της έκθεσης	
Αρμόδιος για την έκθεση φορέας	
Διεύθυνση του φορέα	
Αρμόδιο για την έκθεση πρόσωπο	
Αριθμός τηλεφώνου:	
Ηλεκτρονική διεύθυνση:	

3. ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

Βασική διαβάθμιση καυσίμου: Στην οδηγία 98/70/ΕΚ καθορίζονται περιβαλλοντικές προδιαγραφές για τη βενζίνη και το πετρέλαιο που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ. Οι προδιαγραφές της οδηγίας είναι λοιπόν δυνατόν να θεωρηθούν ως «βασικές διαβαθμίσεις καυσίμου». Αφορούν: i) την απλή αμόλυβδη βενζίνη (RON > 91), ii) την αμόλυβδη βενζίνη (RON > 95) και iii) το ντίζελ.

Εθνικές διαβαθμίσεις καυσίμου: Τα κράτη μέλη δύνανται φυσικά να ορίσουν «εθνικές» διαβαθμίσεις καυσίμου που θα πρέπει ωστόσο να πληρούν τις προδιαγραφές της βασικής διαβάθμισης. Για παράδειγμα, οι εθνικές διαβαθμίσεις καυσίμου είναι δυνατόν να αφορούν την αμόλυβδη βενζίνη σούπερ (RON > 98), βενζίνη με υποκατάστατο μολύβδου, βενζίνη χωρίς θείο, βενζίνη περιεκτικότητας 50 ppm σε θείο, ντίζελ χωρίς θείο, ντίζελ περιεκτικότητας 50 ppm σε θείο, κ.λπ.

Καύσιμα μηδενικού θείου ή χωρίς θείο είναι η βενζίνη και το ντίζελ των οποίων η περιεκτικότητα σε θείο είναι κατώτερη των 10 mg/kg (ppm).

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Κάθε κράτος μέλος πρέπει να υποβάλει περιγραφή του εθνικού συστήματος που εφαρμόζει για την παρακολούθηση της ποιότητας των καυσίμων.

[1] ΕΕ L 350 της 28.12.1998, σ. 58.
[2] ΕΕ L 287 της 14.11.2000, σ. 46.

5. ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

Τα κράτη μέλη πρέπει να συμπληρώσουν τον ακόλουθο πίνακα όπου να αναφέρονται αναλυτικώς οι ποσότητες για κάθε διαβάθμιση βενζίνης και ντίζελ που πωλείται στην επικράτειά τους.

Διαβάθμιση καυσίμου	Συνολικές πωλήσεις στο κράτος μέλος (λίτρα/τόνοι)
Απλή αμόλυβδη βενζίνη (τουλάχιστον RON = 91) (1)	
Αμόλυβδη βενζίνη (τουλάχιστον RON = 95) (1)	
Αμόλυβδη βενζίνη (τουλάχιστον RON = 95 και περιεκτικότητα σε θείο κατώτερη από 50 ppm) (2)	
Αμόλυβδη βενζίνη χωρίς θείο (3) (περιεκτικότητα κατώτερη από 10 ppm)	
Αμόλυβδη βενζίνη (95 = RON < 98)	
Αμόλυβδη βενζίνη (RON ≥ 98)	
Ντίζελ (4)	
Ντίζελ (περιεκτικότητα σε θείο κατώτερη από 50 ppm (5)	
Ντίζελ χωρίς θείο (περιεκτικότητα κατώτερη από 10 ppm) (6)	

(1) Όπως προδιαγράφεται στο παράρτημα I της οδηγίας 98/70/ΕΚ.
(2) Όπως προδιαγράφεται στο παράρτημα III της οδηγίας 98/70/ΕΚ.
(3) Όπως προδιαγράφεται στο παράρτημα III της οδηγίας 98/70/ΕΚ, πέραν του ότι η περιεκτικότητα σε θείο πρέπει να είναι κατώτερη από 10 ppm.
(4) Όπως προδιαγράφεται στο παράρτημα II της οδηγίας 98/70/ΕΚ.
(5) Όπως προδιαγράφεται στο παράρτημα IV της οδηγίας 98/70/ΕΚ.
(6) Όπως προδιαγράφεται στο παράρτημα IV της οδηγίας 98/70/ΕΚ, εκτός του ότι η περιεκτικότητα σε θείο πρέπει να είναι κατώτερη από 10 ppm.

6. ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΧΩΡΙΣ ΘΕΙΟ

Τα κράτη μέλη καλούνται να υποβάλουν περιγραφή σχετικά με το εύρος κάλυψης (δηλαδή την γεωγραφική κατανομή) της προσφοράς καυσίμων χωρίς θείο στην επικράτειά τους.

Σύντομη περιγραφή της γεωγραφικής έκτασης που καλύπτει η πώληση βενζίνης και ντίζελ χωρίς θείο στην επικράτεια του κράτους μέλους.

7. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΤΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ

Σύμφωνα με την οδηγία 98/70/ΕΚ απαιτείται η τάση των ατμών της βενζίνης να είναι κατώτερη από 60,0 kPa κατά τη θερινή περίοδο, που εκτείνεται από την 1η Μαΐου μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου. Ωστόσο, στα κράτη μέλη όπου επικρατούν «αρκτικές συνθήκες», η θερινή περίοδος εκτείνεται από την 1η Ιουνίου μέχρι τις 31 Αυγούστου και η τάση των ατμών πρέπει να μην υπερβαίνει τα 70 kPa. Για να αξιολογηθούν τα δεδομένα από την παρακολούθηση της ποιότητας των καυσίμων που υποβάλλονται στην Επιτροπή, τα κράτη μέλη πρέπει λοιπόν να ορίσουν την θερινή περίοδο για την επικράτειά τους.

Θερινή περίοδος (που ορίζεται για την πτητικότητα της βενζίνης)	

8. ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΒΕΝΖΙΝΗ

Τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν συνοπτική έκθεση με τα δεδομένα από την παρακολούθηση της ποιότητας της βενζίνης (για εθνικώς καθορισμένες και βασικές διαβαθμίσεις) που συνέλεξαν σε συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος (από Ιανουάριο μέχρι Δεκέμβριο). Ο συνοπτικός πίνακας επισυνάπτεται ως προσάρτημα I. Οι μέθοδοι δοκιμών είναι οι προβλεπόμενες στο πρότυπο ΕΝ 228:2000 ή μεταγενέστερων εκδόσεών του, κατά περίπτωση.

9. ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ

Τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν συνοπτική έκθεση με τα δεδομένα από την παρακολούθηση της ποιότητας του πετρελαίου (για εθνικώς καθορισμένες και βασικές διαβαθμίσεις) που συνέλεξαν σε συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος (από Ιανουάριο μέχρι Δεκέμβριο). Ο συνοπτικός πίνακας επισυνάπτεται ως προσάρτημα ΙΙ. Οι μέθοδοι δοκιμών είναι οι προβλεπόμενες στο πρότυπο ΕΝ 590:2000, ή μεταγενέστερων εκδόσεών του, κατά περίπτωση.

10. ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Η έκθεση παρακολούθησης της ποιότητας των καυσίμων πρέπει να υποβληθεί επισήμως στην ακόλουθη διεύθυνση:

Γενικός Γραμματέας
Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Rue de la Loi/Wetsraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Επιπλέον, η έκθεση πρέπει να υποβληθεί σε ηλεκτρονική μορφή στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση: env-report-98-70@cec.eu.int

Προσάρτημα I

Καύσιμα που διατίθενται στην αγορά προς χρήση σε οχήματα με κινητήρες επιβαλλόμενης ανάφλεξης (βενζινοκινητήρες)

Κράτος μέλος	
Έτος αναφοράς	
Εθνική ή βασική διαβάθμιση καυσίμων	

Παράμετρος	Μονάδα	Αποτελέσματα αναλύσεων και στατιστικών μετρήσεων					Οριακή τιμή [1]			
							Τυχόν εθνική προδιαγραφή		Σύμφωνα με την οδηγία 98/70/ΕΚ	
		Πλήθος δειγμάτων	Ελάχιστο	Μέγιστο	Μέσος όρος	Τυπική απόκλιση	Ελάχιστο	Μέγιστο	Ελάχιστο	Μέγιστο
Ερευνητικός αριθμός οκτανίων	—								95	—
Αριθμός οκτανίων κινητήρα	—								85	
Πίεση ατμών, DVPE	kPa								—	60,0
Απόσταξη:										
— εξάτμιση στους 100 °C	%(v/v)								46,0	—
— εξάτμιση στους 150 °C	%(v/v)								75,0	—
Ανάλυση υδρογονανθράκων:										
— αλκένια	%(v/v)									18,0
— αρωματικές ουσίες	%(v/v)									42,0
— βενζόλιο	%(v/v)									1,0
Περιεκτικότητα σε οξυγόνο	%(m/m)								—	2,7
Οξυγονούχες ουσίες:										
— μεθανόλη	%(v/v)								—	3
— αιθανόλη	%(v/v)								—	5
— ισοπροπυλική αλκοόλη	%(v/v)								—	10
— τριτοβουτυλική αλκοόλη	%(v/v)								—	7
— ισοβουτιλική αλκοόλη	%(v/v)								—	10
— αιθέρες με 5 ή περισσότερα άτομα άνθρακα ανά μόριο	%(v/v)								—	15
— άλλες οξυγονούχες ουσίες	%(v/v)								—	10
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg								—	150
Περιεκτικότητα σε μόλυβδο	g/l								—	0,005

[1] Οι οριακές τιμές είναι «πραγματικές τιμές» και καθορίστηκαν σύμφωνα με τις μεθόδους για τον καθορισμό ορίων που προβλέπονται στο πρότυπο EN ISO 4259:1995. Τα αποτελέσματα μεμονωμένων μετρήσεων πρέπει να ερμηνευθούν σύμφωνα με τα κριτήρια που περιγράφονται στο πρότυπο EN ISO 4259:1995.

Πλήθος δειγμάτων ανά μήνα						**Σύνολο:**	
Ιανουάριος		Απρίλιος		Ιούλιος		Οκτώβριος	
Φεβρουάριος		Μάιος		Αύγουστος		Νοέμβριος	
Μάρτιος		Ιούνιος		Σεπτέμβριος		Δεκέμβριος	

Προσάρτημα II

Καύσιμα που διατίθενται στην αγορά προς χρήση σε οχήματα με κινητήρες ανάφλεξης με συμπίεση (πετρελαιοκινητήρες)

Κράτος μέλος	
Έτος αναφοράς	
Εθνική ή βασική διαβάθμιση καυσίμων	

Παράμετρος	Μονάδα	Αποτελέσματα αναλύσεων και στατιστικών μετρήσεων					Οριακή τιμή (1)			
							Εθνικές προδιαγραφές		Σύμφωνα με την οδηγία 98/70/ΕΚ	
		Πλήθος δειγμάτων	Ελάχιστο	Μέγιστο	Μέσος όρος	Τυπική απόκλιση	Ελάχιστο	Μέγιστο	Ελάχιστο	Μέγιστο
Αριθμός κετανίων	—								51,0	—
Πυκνότητα σε 15 °C	kg/m³								—	845
Απόσταξη — σημείο 95 %	°C								—	360
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	%(m/m)								—	11
Περιεκτικότητα σε θείο	mg/kg								—	350

(1) Οι οριακές τιμές είναι «πραγματικές τιμές» και καθορίστηκαν σύμφωνα με τις μεθόδους για τον καθορισμό ορίων που προβλέπονται στο πρότυπο EN ISO 4259:1995. Τα αποτελέσματα μεμονωμένων μετρήσεων πρέπει να ερμηνευθούν σύμφωνα με τα κριτήρια που περιγράφονται στο πρότυπο EN ISO 4259:1995.

Πλήθος δειγμάτων ανά μήνα			
Ιανουάριος		Ιούλιος	
Φεβρουάριος		Αύγουστος	
Μάρτιος		Σεπτέμβριος	
Απρίλιος		Οκτώβριος	
Μάιος		Νοέμβριος	
Ιούνιος		Δεκέμβριος	
		Σύνολο:	

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21ης Φεβρουαρίου 2002

για την τροποποίηση του παραρτήματος Δ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις διαγνωστικές δοκιμασίες για την αφρικανική πανώλη των ιπποειδών

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 556]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2002/160/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους όρους υγειονομικού ελέγχου που διέπουν τη διακίνηση των ιπποειδών και τις εισαγωγές ιπποειδών προέλευσης τρίτων χωρών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2001/298/ΕΚ [2], και ιδίως το άρθρο 23,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο παράρτημα Δ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ περιγράφεται η δοκιμή σύνδεσης του συμπληρώματος, η οποία θα πρέπει να πραγματοποιείται για τη διάγνωση της αφρικανικής πανώλης των ιπποειδών.

(2) Τον Νοέμβριο του 2000 το κοινοτικό εργαστήριο αναφοράς του Algete της Ισπανίας φιλοξένησε την ετήσια συνεδρίαση των εθνικών εργαστηρίων αναφοράς, στα κράτη μέλη της ΕΕ, για την αφρικανική πανώλη των ιπποειδών. Κατά την εν λόγω επιστημονική συνάντηση, παρασχέθηκαν επιστημονικές αποδείξεις, σύμφωνα με τις οποίες η δοκιμή σύνδεσης του συμπληρώματος, που περιγράφεται στο παράρτημα Δ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ, υπόκειται σε σοβαρούς περιορισμούς, ιδίως διότι είναι κατάλληλη για την ανίχνευση αντισωμάτων μόνο μετά από πρόσφατη μόλυνση ή εμβολιασμό. Επιπλέον, η δοκιμή αντικαθίσταται στην πράξη από σύγχρονες δοκιμές ELISA, σε όλα σχεδόν τα εργαστήρια, τόσο στην Κοινότητα όσο και στις κυριότερες χώρες εξαγωγής.

(3) Οι διεθνώς αποδεκτές εργαστηριακές δοκιμές για την ανίχνευση αντισωμάτων κατά του ιού της αφρικανικής πανώλους των ιπποειδών, περιγράφονται στο εγχειρίδιο προτύπων για διαγνωστικές δοκιμές και εμβόλια [3] του Διεθνούς Γραφείου Επιζωοτιών (ΟΙΕ). Εντούτοις, στην τρέχουσα έκδοση αναφέρεται μόνο μία από τις διαθέσιμες δοκιμές ELISA.

(4) Κατά συνέπεια, είναι προφανώς σκόπιμο να τροποποιηθεί το παράρτημα Δ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ, έτσι ώστε να ληφθούν υπόψη οι τεχνικές εξελίξεις και τα διεθνώς εγκεκριμένα πρότυπα.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα Δ της οδηγίας 90/426/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 21 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 42.
[2] ΕΕ L 102 της 12.4.2001, σ. 63.

[3] Κεφάλαιο 2.1.11, τέταρτη έκδοση 2000.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Δ

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΝΩΛΗ ΤΩΝ ΙΠΠΟΕΙΔΩΝ

ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Τα αντιδραστήρια για τις ενζυμικές δοκιμές ανοσοπροσρόφησης (ELISA), που περιγράφονται κατωτέρω, μπορούν να ληφθούν από το εργαστήριο αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή από τα εργαστήρια αναφοράς για την αφρικανική πανώλη των ιπποειδών, του Διεθνούς Γραφείου Επιζωοτιών (ΟΙΕ).

1. ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ ELISA ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΑΝΩΛΗΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΕΙΔΩΝ (AHSV) (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ)

Η ανταγωνιστική δοκιμή ELISA χρησιμοποιείται για την ανίχνευση ειδικών αντισωμάτων κατά του AHSV, σε ορούς κάθε είδους ιπποειδών. Ο ευρέος φάσματος, πολυκλωνικός, ορός ανοσοποιημένου έναντι του AHSV ινδικού χοιριδίου (αποκαλούμενος στη συνέχεια "αντιορός ινδικού χοιριδίου"), είναι εξειδικευμένος κατά ορορομάδα και ικανός να ανιχνεύει όλους τους γνωστούς οροτύπους του ιού της αφρικανικής πανώλης των ιπποειδών.

Η αρχή αυτής της μεθόδου δοκιμής συνίσταται στη διακοπή, από το δείγμα ορού δοκιμής, της αντίδρασης μεταξύ του αντιγόνου του AHSV και ενός αντιορού ινδικού χοιριδίου. Τα αντισώματα AHSV που περιέχονται στο δείγμα ορού δοκιμής, ανταγωνίζονται εκείνα του αντιορού ινδικού χοιριδίου, με αποτέλεσμα την εξασθένηση του αναμενόμενου χρώματος (μετά την προσθήκη σημασμένων με ένζυμο αντισωμάτων αντιορού ινδικού χοιριδίου και υποστρώματος). Οι οροί μπορούν να υποβληθούν σε δοκιμή μετά από μία μόνον αραίωση 1 προς 5 (μέθοδος δοκιμής της κηλίδας) ή να τιτλοδοτηθούν (μέθοδος της τιτλοδότησης του ορού), ώστε να ληφθούν τελικά σημεία αραίωσης. Οι τιμές αναστολής που είναι υψηλότερες από 50 % μπορούν να θεωρηθούν θετικές.

Το πρωτόκολλο δοκιμής που περιγράφεται κατωτέρω χρησιμοποιείται στο Περιφερειακό Εργαστήριο Αναφοράς για την αφρικανική πανώλη των ιπποειδών, στο Pirbright του Ηνωμένου Βασιλείου.

1.1. **Διαδικασία δοκιμής**

1.1.1. *Παρασκευή των πλακών*

1.1.1.1. Επιστρώνονται οι πλάκες ELISA με αντιγόνο AHSV που έχει εξαχθεί από μολυσμένες κυτταροκαλλιέργειες με AHSV, αραιωμένο σε ρυθμιστικό διάλυμα ανθρακικών-διτανθρακικών ιόντων, pH 9,6. Οι πλάκες επωάζονται επί μία νύκτα στους 4 °C.

1.1.1.2. Οι πλάκες εκπλύνονται τρεις φορές με υπερχείλιση και εκκένωση των κοιλοτήτων με τη βοήθεια φυσιολογικού ορού στον οποίο έχει προστεθεί ρυθμιστικό διάλυμα φωσφορικών ιόντων (PBS), pH 7,2 έως 7,4, και ακολουθεί ξήρανση με στράγγιση σε απορροφητικό χαρτί.

1.1.2. *Κοιλότητες μάρτυρες*

1.1.2.1. Στη στήλη 1 τιτλοδοτούνται οι θετικοί οροί μάρτυρες σε σειρά αραιώσεων στο διπλάσιο, από 1 προς 5 έως 1 προς 640, σε παρεμποδιστικό ρυθμιστικό διάλυμα [PBS που περιέχει Tween-20 σε αναλογία 0,05 % (v/v), αποκορυφωμένο γάλα σε αναλογία 5 % (Cadbury's Marvel ™) (w/v) και ορό ενήλικου βοοειδούς σε αναλογία 1 % (v/v)] ώστε να ληφθεί τελικός όγκος 50 μl ανά κοιλότητα.

1.1.2.2. Στις κοιλότητες A και B της στήλης 2 προστίθενται 50 μl αρνητικού ορού μάρτυρα, αραιωμένου 1 προς 5 (10 μl ορού + 40 μl παρεμποδιστικού ρυθμιστικού διαλύματος).

1.1.2.3. Στις κοιλότητες C και D της στήλης 2, προστίθενται 100 μl παρεμποδιστικού ρυθμιστικού διαλύματος (ΤΥΦΛΟ).

1.1.2.4. Στις κοιλότητες E, F, G και H της στήλης 2 προστίθενται 50 μl παρεμποδιστικού ρυθμιστικού διαλύματος (μάρτυρας ινδικού χοιριδίου).

1.1.3. *Μέθοδος της δοκιμής κηλίδας*

1.1.3.1. Σε διπλή σειρά κοιλοτήτων των στηλών 3 έως 12 προστίθενται 50 μl από κάθε ορό δοκιμής αραιωμένο 1 προς 5 με παρεμποδιστικό ρυθμιστικό διάλυμα (10 μl ορού + 40 μl παρεμποδιστικού ρυθμιστικού διαλύματος).

ή

1.1.4. *Μέθοδος της τιτλοδότησης ορού*

1.1.4.1. Από κάθε δείγμα δοκιμής παρασκευάζεται σειρά αραιώσεων στο διπλάσιο (1 προς 5 έως 1 προς 640) με παρεμποδιστικό ρυθμιστικό διάλυμα, μέσα σε οκτώ κοιλότητες χωριστών στηλών (3 έως 12).

και στη συνέχεια

1.1.5. Σε όλες τις κοιλότητες της πλάκας ELISA, πλην εκείνων που περιέχουν το ΤΥΦΛΟ διάλυμα, προστίθενται 50 μl αντιορού ινδικού χοιριδίου που έχει προηγουμένως αραιωθεί σε παρεμποδιστικό ρυθμιστικό διάλυμα (κάθε κοιλότητα περιέχει πλέον τελικό όγκο 100 μl).

1.1.5.1. Οι πλάκες επωάζονται επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C σε περιστρεφόμενο αναδευτήρα.

1.1.5.2. Οι πλάκες εκπλύνονται 3 φορές και ακολουθεί ξήρανση όπως στο σημείο 1.1.1.

1.1.5.3. Σε κάθε κοιλότητα προστίθενται 50 μl αντιορού κουνελιού έναντι του ορού του ινδικού χοιριδίου συζευγμένου με υπεροξειδάση (HRP), αφού προηγουμένως αραιωθεί σε παρεμποδιστικό ρυθμιστικό διάλυμα.

1.1.5.4. Οι πλάκες επωάζονται επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C σε περιστρεφόμενο αναδευτήρα.

1.1.5.5. Οι πλάκες εκπλύνονται 3 φορές και ακολουθεί ξήρανση όπως προηγουμένως.

1.1.6. *Χρωμογόνο*

Παρασκευάζεται το διάλυμα χρωμογόνου OPD (OPD = ορθο-φαινυλοδιαμίνη) σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή (0,4 mg/ml σε αποστειρωμένο απεσταγμένο νερό) αμέσως πριν χρησιμοποιηθεί. Προστίθεται υπόστρωμα (υπεροξείδιο του υδρογόνου = H_2O_2) μέχρι να ληφθεί τελική συγκέντρωση 0,05 % (v/v) (1 μέρος προς 2000 μέρη διαλύματος 30 % H_2O_2). Κατόπιν προστίθενται σε κάθε κοιλότητα 50 μl του διαλύματος OPD και οι πλάκες αφήνονται στον πάγκο επί δέκα λεπτά σε θερμοκρασία περιβάλλοντος. Διακόπτεται η αντίδραση με την προσθήκη, σε κάθε κοιλότητα, 50 μl θειικού οξέος (H_2SO_4) 1M.

1.1.7. *Ανάγνωση των αποτελεσμάτων*

Φασματοφωτομετρική ανάγνωση σε μήκος κύματος 492 nm.

1.2. **Έκφραση των αποτελεσμάτων**

1.2.1. Με τη βοήθεια κάποιου λογισμικού, εκτυπώνονται οι τιμές οπτικής πυκνότητας (OD), καθώς και το επί τοις εκατό ποσοστό αναστολής (PI) για τους ορούς δοκιμής και τους ορούς μάρτυρες, με βάση τη μέση τιμή που έχει καταγραφεί για τις τέσσερις κοιλότητες που αντιστοιχούν στους μάρτυρες ινδικού χοιριδίου. Τα εκφραζόμενα σε τιμές OD και PI δεδομένα χρησιμοποιούνται για να προσδιοριστεί αν τα αποτελέσματα της δοκιμής περικλείονται εντός αποδεκτών ορίων. Τα ανώτατα όρια ελέγχου (UCL) και τα κατώτατα όρια μάρτυρα (LCL) για το μάρτυρα ινδικού χοιριδίου βρίσκονται μεταξύ των τιμών OD 1,4 and 0,4 αντίστοιχα. Το τελικό σημείο της τιτλοδότησης του θετικού ορού μάρτυρα, με βάση PI 50 %, θα πρέπει να είναι 1 προς 240 (εντός πεδίου τιμών 1 προς 120 έως 1 προς 480). Οποιαδήποτε πλάκα δεν πληροί τα κριτήρια αυτά, πρέπει να απορρίπτεται. Ωστόσο, εάν ο τίτλος του θετικού ορού μάρτυρα υπερβαίνει το 1 προς 480, αλλά τα δείγματα δοκιμής είναι αρνητικά, τα τελευταία μπορούν να γίνουν δεκτά.

Οι δύο κοιλότητες που περιέχουν αρνητικό ορό μάρτυρα και οι δύο κοιλότητες που περιέχουν το τυφλό διάλυμα, θα πρέπει να δίδουν τιμές PI μεταξύ + 25 % και −25 % και μεταξύ + 95 και + 105 %, αντίστοιχα. Η λήψη τιμών εκτός αυτών των ορίων δεν ακυρώνει την πλάκα, αλλά αποτελεί ένδειξη ανάπτυξης προϋπάρχοντος χρώματος.

1.2.2. Το όριο διάγνωσης (διαχωριστικές τιμές) για τους ορούς δοκιμής είναι 50 % (PI 50 %). Τα δείγματα που εμφανίζουν τιμές PI άνω του 50 % καταγράφονται ως θετικά. Τα δείγματα που εμφανίζουν τιμές PI κάτω του 50 % καταγράφονται ως αρνητικά.

Τα δείγματα που εμφανίζουν τιμές PI μεγαλύτερες ή μικρότερες από το όριο για τις διπλές κοιλότητες, θεωρούνται αμφίβολα. Τα εν λόγω δείγματα μπορούν να υποβάλλονται σε νέα δοκιμή κηλίδας και δοκιμή τιτλοδότησης. Τα θετικά δείγματα μπορούν επίσης να τιτλοδοτηθούν, για να παράσχουν μια ένδειξη του βαθμού θετικότητας.

Διάταξη της δοκιμής κηλίδας

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ μαρτ.		Όροι δοκιμής									
A	1:5	– μαρτ.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
B	1:10	– μαρτ.	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
C	1:20	ΤΥΦΛΟ										
D	1:40	ΤΥΦΛΟ										
E	1:80	IX μαρτ.										
F	1:160	IX μαρτ.										
G	1:320	IX μαρτ.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
H	1:640	IX μαρτ.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

– μαρτ. = αρνητικός ορός μάρτυρας.
+ μαρτ. = θειτκός ορός μάρτυρας
IX μαρτ. = μάρτυρας ινδικού χοιριδίου.

Διάταξη της τιτλοδότησης ορού

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	+ μαρτ.		Όροι δοκιμής									
A	1:5	– μαρτ.	1:5									1:5
B	1:10	– μαρτ.	1:10									1:10
C	1:20	ΤΥΦΛΟ	1:20									1:20
D	1:40	ΤΥΦΛΟ	1:40									1:40
E	1:80	ΙΧ μαρτ.	1:80									1:80
F	1:160	ΙΧ μαρτ.	1:160									1:160
G	1:320	ΙΧ μαρτ.	1:320									1:320
H	1:640	ΙΧ μαρτ.	1:640									1:640

– μαρτ. = αρνητικός ορός μάρτυρας.
+ μαρτ. = θετικός ορός μάρτυρας.
ΙΧ μαρτ. = μάρτυρας ινδικού χοιριδίου.

2. ΕΜΜΕΣΗ ΔΟΚΙΜΗ ELISA ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΑΝΩΛΗΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΕΙΔΩΝ (AHSV) (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ)

Η δοκιμή που περιγράφεται κατωτέρω συμφωνεί με την περιγραφή δοκιμής που περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 2.1.11 του εγχειριδίου προτύπων για διαγνωστικές δοκιμές και εμβόλια, του Διεθνούς Γραφείου Επιζωοτιών (ΟΙΕ), τέταρτη έκδοση, 2000.

Η ανασυνδυασμένη πρωτεΐνη VP7 έχει χρησιμοποιηθεί ως αντιγόνο για τον προσδιορισμό αντισωμάτων κατά του ιού AHS, με υψηλό δείκτη ευαισθησίας και εξειδίκευσης. Άλλα πλεονεκτήματα είναι ότι είναι σταθερή και δεν είναι λοιμογόνος.

2.1. **Διαδικασία δοκιμής**

2.1.1. *Στερεά φάση*

2.1.1.1. Επιστρώνονται οι πλάκες ELISA με ανασυνδυασμένη πρωτεΐνη VP7 από AHSV-4, αραιωμένη με ρυθμιστικό διάλυμα ανθρακικών- διτανθρακικών ιόντων, pH 9,6. Οι πλάκες επωάζονται επί μία νύκτα σε θερμοκρασία 4 °C.

2.1.1.2. Οι πλάκες εκπλύνονται πέντε φορές με απεσταγμένο νερό που περιέχει Tween 20 σε αναλογία 0,01 % (v/v) (διάλυμα έκπλυσης) και κτυπώνται ελαφρά σε απορροφητικό υλικό για να απομακρυνθούν τυχόν υπολείμματα του διαλύματος έκπλυσης.

2.1.1.3. Οι πλάκες παρεμποδίζονται (μπλοκάρονται), με την προσθήκη, σε κάθε κοιλότητα, 200 μl φυσιολογικού ορού με ρυθμιστικό διάλυμα φωσφορικών ιόντων (PBS) + αποκορυφωμένο γάλα (ξηράς μορφής αποκορυφωμένο γάλα Nestlé™) σε αναλογία 5 % (w/v), επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C.

2.1.1.4. Απομακρύνεται το παρεμποδιστικό διάλυμα και οι πλάκες κτυπώνται ελαφρά σε απορροφητικό υλικό.

2.1.2. *Δείγματα δοκιμής*

2.1.2.1. Τα δείγματα ορού που πρόκειται να ελεγχθούν, καθώς και οι θετικοί και αρνητικοί οροί μάρτυρες, αραιώνονται σε 1 προς 25 με PBS + αποκορυφωμένο γάλα σε αναλογία 5 % (w/v) + Tween 20 σε αναλογία 0,05 % (v/v), 100 μl ανά κοιλότητα. Επωάζονται επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C.

Για την τιτλοδότηση, δημιουργούνται σειρές αραιώσεων στο διπλάσιο, αρχίζοντας από 1 προς 25 (100 μl/κοιλότητα), ένας ορός ανά στήλη πλάκας, και επαναλαμβάνεται η ίδια διαδικασία με τους θετικούς και τους αρνητικούς μάρτυρες. Ακολουθεί επώαση επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C.

2.1.2.2. Οι πλάκες εκπλύνονται όπως περιγράφεται στο σημείο 2.1.1.2.

2.1.3. *Προϊόν σύζευξης*

2.1.3.1. Διανέμονται 100 μl/κοιλότητα γ-σφαιρίνης αντιορού αλόγου, συζευγμένης με υπεροξειδάση (HPR), αφού προηγουμένως αραιωθεί με PBS + γάλα σε αναλογία 5 % + Tween 20 σε αναλογία 0,05 %, pH 7,2. Ακολουθεί επώαση επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C.

2.1.3.2. Οι πλάκες εκπλύνονται όπως περιγράφεται στο σημείο 2.1.1.2.

2.1.4. *Χρωμογόνο/υπόστρωμα*

2.1.4.1. Προστίθενται 200 μl/κοιλότητα διαλύματος χρωμογόνου/υποστρώματος [10 ml από 80,6 mM DMAB (διμεθυλοαμινοβενζαλδεΰδη) + 10 ml από 1,56 mM MBTH (3-μεθυλο-2 βενζο-θειαζολινοϋδραζονοϋδροχλωρίδιο) + 5 μl H_2O_2].

Μετά από 5-10 λεπτά περίπου (πριν αρχίζει να χρωματίζεται ο αρνητικός μάρτυρας), διακόπτεται η ανάπτυξη του χρώματος με την προσθήκη 50 μl H_2SO_4 3N.

Επίσης είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν και άλλα χρωμογόνα, όπως ABTS (2,2′-αζινο-δισ-[3-εθυλοβενζοθειαζολινο-6-σουλφονικό οξύ]), TMB (τετραμεθυλοβενζυδίνη) ή OPD (ορθο-φαινυλοδιαμίνη).

2.1.4.2. Ανάγνωση των αποτελεσμάτων σε μήκος κύματος 600 nm (ή 620 nm).

2.2. **Ερμηνεία των αποτελεσμάτων**

2.2.1. Υπολογίζεται η διαχωριστική τιμή, προσθέτοντας τον αριθμό 0,6 στην τιμή που αντιστοιχεί στον αρνητικό μάρτυρα (0,6 είναι η τυπική απόκλιση που προκύπτει από ομάδα 30 αρνητικών ορών).

2.2.2. Τα δείγματα δοκιμής που δίνουν τιμές απορρόφησης χαμηλότερες από τη διαχωριστική τιμή θεωρούνται αρνητικά.

2.2.3. Τα δείγματα της δοκιμής που δίνουν τιμές απορρόφησης υψηλότερες από τη διαχωριστική τιμή + 0,15 θεωρούνται θετικά.

2.2.4. Τα δείγματα δοκιμής που δίνουν ενδιάμεσες τιμές απορρόφησης θεωρούνται αμφίβολα και πρέπει να χρησιμοποιείται δεύτερη μέθοδος για την επιβεβαίωση των αποτελεσμάτων.

3. ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ ELISA ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΙΧΝΕΥΣΗ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΙΟΥ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΑΝΩΛΗΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΕΙΔΩΝ (AHSV) (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ)

Η παρεμποδιστική δοκιμή ELISA έχει σχεδιασθεί για την ανίχνευση ειδικών αντισωμάτων κατά του AHSV σε ορούς από οποιαδήποτε ευπαθή είδη. Η VP7 είναι η κύρια αντιγονική πρωτεΐνη ιού που περιέχει ο AHSV και διατηρείται στους εννέα ορότυπους. Δεδομένου ότι και το μονοκλωνικό αντίσωμα (Mab) κατευθύνεται προς τη VP7, η δοκιμασία χαρακτηρίζεται από υψηλό βαθμό ευαισθησίας και εξειδίκευσης. Επιπλέον, το ανασυνδυασμένο αντιγόνο VP7 είναι τελείως αβλαβές, με αποτέλεσμα να παρέχει μεγάλη ασφάλεια.

Η αρχή αυτής της μεθόδου δοκιμής συνίσταται στη διακοπή της αντίδρασης μεταξύ της ανασυνδυασμένης πρωτεΐνης VP7 —το αντιγόνο που συνδέεται στην πλάκα ELISA— και του ειδικού για την εν λόγω πρωτεΐνη συζευγμένου μονοκλωνικού αντισώματος (Mab). Το αντίσωμα που περιέχει ο ορός δοκιμής θα παρεμποδίσει την αντίδραση αντιγόνου-Mab, προκαλώντας εξασθένηση του χρώματος.

Η δοκιμή που περιγράφεται κατωτέρω, διεξάγεται στο Εργαστήριο Αναφοράς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την αφρικανική πανώλη των ιπποειδών στο Algete της Ισπανίας.

3.1. **Διαδικασία δοκιμής**

3.1.1. *Πλάκες ELISA*

3.1.1.1. Επιστρώνονται οι πλάκες με ανασυνδυασμένη πρωτεΐνη VP7 από AHSV-4, αραιωμένη σε ρυθμιστικό διάλυμα ανθρακικών-διτανθρακικών ιόντων, pH 9,6. Επωάζονται επί μία νύκτα σε θερμοκρασία 4 °C.

3.1.1.2. Οι πλάκες εκπλύνονται πέντε φορές με φυσιολογικό ορό με ρυθμιστικό διάλυμα φωσφορικών ιόντων (PBS) που περιέχει Tween 20 σε αναλογία 0,05 % (v/v) (PBST).

3.1.1.3. Οι πλάκες σταθεροποιούνται με κατεργασία με σταθεροποιητικό διάλυμα (ώστε να μπορούν να αποθηκευθούν επί μεγάλο χρονικό διάστημα σε θερμοκρασία 4 °C χωρίς μείωση της δραστικότητάς τους), και ξηραίνονται σε απορροφητικό υλικό.

3.1.2. *Δείγματα δοκιμής και μάρτυρες*

3.1.2.1. Για μαζικό διαγνωστικό έλεγχο: Οι ορροί δοκιμής και οι μάρτυρες αραιώνονται κατευθείαν στην πλάκα σε αναλογία 1 προς 10 με PBST, έτσι ώστε να ληφθεί τελικός όγκος 100 μl/κοιλότητα. Ακολουθεί επώαση επί μία ώρα σε θερμοκρασία 37 °C.

3.1.2.2. Για τιτλοδότηση: Σε οκτώ κοιλότητες παρασκευάζονται σειρές αραιώσεων στο διπλάσιο από τους ορούς δοκιμής και τους θετικούς ορούς μάρτυρες (100 μl/κοιλότητα) από 1 προς 10 έως 1 προς 1 280. Ο αρνητικός μάρτυρας ελέγχεται σε αραίωση 1 προς 10.

3.1.3. *Προϊόν σύζευξης*

Σε κάθε κοιλότητα προστίθενται 50 μl υπεροξειδάσης (HRP), συζευγμένης με Mab (μονοκλωνικά αντισώματα ειδικά για την πρωτεΐνη VP7) που έχουν προηγουμένως αραιωθεί και το σύνολο αναμειγνύεται ήπια για να ομοιογενοποιηθεί. Ακολουθεί επώαση για 30 λεπτά σε θερμοκρασία 37 °C.

3.1.4. Οι πλάκες εκπλύνονται πέντε φορές με PBST και στεγνώνονται όπως παραπάνω.

3.1.5. *Χρωμογόνο/υπόστρωμα*

Προστίθενται 100 μl/κοιλότητα διαλύματος χρωμογόνου/υποστρώματος [1 ml ABTS (2,2′-αζινο-δισ-[3-εθυλοβενζοθειαζολινο-6-σουλφονικό οξύ]) συγκεντρώσεως 5 mg/ml + 9 ml ρυθμιστικού διαλύματος υποστρώματος (ρυθμιστικό διάλυμα φωσφορικών-κιτρικών ιόντων 0,1M με pH 4 που περιέχει H_2O_2 σε αναλογία 0,03 %)] και ακολουθεί επώαση επί δέκα λεπτά σε θερμοκρασία περιβάλλοντος. Η ανάπτυξη του χρώματος διακόπτεται με την προσθήκη, σε κάθε κοιλότητα, 100 μl SDS (θειικό νάτριο-δωδεκύλιο) συγκεντρώσεως 2 % (w/v).

3.1.6. *Ανάγνωση των αποτελεσμάτων*

Ανάγνωση των αποτελεσμάτων σε μήκος κύματος 405 nm με συσκευή ανάγνωσης ELISA.

3.2. **Ερμηνεία των αποτελεσμάτων**

3.2.1. *Έλεγχος καταλληλότητας της δοκιμασίας*

Η δοκιμή είναι κατάλληλη, εφόσον η οπτική πυκνότητα (OD) του αρνητικού μάρτυρα (NC) είναι μεγαλύτερη από 1,0 και η OD του θετικού μάρτυρα (PC) μικρότερη από 0,2.

3.2.2. *Υπολογισμός των διαχωριστικών τιμών*

Θετική διαχωριστική τιμή $NC - [(NC - PC) \times 0,3]$

Αρνητική διαχωριστική τιμή $NC - [(NC - PC) \times 0,2]$

όπου NC είναι η OD του αρνητικού μάρτυρα και PC η OD του θετικού.

3.2.3. *Ερμηνεία των αποτελεσμάτων*

Τα δείγματα των οποίων η OD είναι μικρότερη από τη θετική διαχωριστική τιμή θεωρούνται θετικά ως προς τα αντισώματα κατά του AHSV.

Τα δείγματα των οποίων η OD είναι μεγαλύτερη από την αρνητική διαχωριστική τιμή θεωρούνται αρνητικά ως προς τα αντισώματα κατά του AHSV.

Τα δείγματα των οποίων η OD κυμαίνεται μεταξύ των ανωτέρω δύο τιμών θεωρούνται αμφίβολα και τα ζώα από τα οποία προέρχονται θα πρέπει να υποβάλλονται σε νέα δειγματοληψία μετά από δύο έως τρεις εβδομάδες.»

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για την έγκριση των σχεδίων που υπέβαλε η Γερμανία για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων σε αγριόχοιρους και του επείγοντος εμβολιασμού κατά της κλασικής πανώλης των χοίρων στους αγριόχοιρους στο Rheinland-Palatinate και Saarland

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 617]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2002/161/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2001/89/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλης των χοίρων [1], και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 1, το άρθρο 20 παράγραφος 1 και το άρθρο 25 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Επιβεβαιώθηκε ότι το 1999 εμφανίστηκε κλασική πανώλη των χοίρων στον πληθυσμό αγριόχοιρων στο Rheinland-Palatinate της Γερμανίας.

(2) Με την απόφασή της 1999/335/ΕΚ [2], η Επιτροπή ενέκρινε το σχέδιο που υπέβαλε η Γερμανία για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στους αγριόχοιρους στο Rheinland-Palatinate.

(3) Παρά τα μέτρα που ελήφθησαν ως τώρα, η ασθένεια εξακολούθησε να εξαπλώνεται και η εμφάνισή της επιβεβαιώθηκε και στον πληθυσμό αγριόχοιρων στο Saarland. Κρούσματα κλασικής πανώλης των χοίρων εμφανίστηκαν και σε χοιροτροφικές εκμεταλλεύσεις στο Rheinland-Palatinate, το 2001 και το 2002, τα οποία προφανώς συνδέονται με τη νόσο των αγριόχοιρων.

(4) Σύμφωνα με τα άρθρα 16 και 20 της οδηγίας 2001/89/ΕΚ, οι γερμανικές αρχές υπέβαλαν σχέδια για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στους αγριόχοιρους στο Saarland και για επείγοντα εμβολιασμό των αγριόχοιρων στο Rheinland-Palatinate και Saarland.

(5) Οι γερμανικές αρχές επέτρεψαν τη χρήση ενός ζωντανού εξασθενημένου εμβολίου κατά της κλασικής πανώλης των χοίρων (C στέλεχος), το οποίο χρησιμοποιείται για την ανοσοποίηση των αγριόχοιρων με μορφή δολωμάτων.

(6) Στο πλαίσιο αυτό, ο εμβολιασμός των αγριόχοιρων θεωρείται αποτελεσματικό μέσο που συμπληρώνει άλλα μέτρα ελέγχου της νόσου.

(7) Τα υποβληθέντα σχέδια εξετάστηκαν και διαπιστώθηκε ότι ανταποκρίνονται στις διατάξεις της οδηγίας 2001/89/ΕΚ.

(8) Είναι σκόπιμο να θεσπιστούν επιπλέον λεπτομερείς όροι για το εμπόριο ζώντων χοίρων και ορισμένων προϊόντων των χοίρων από τις περιοχές της Γερμανίας στις οποίες η εξέλιξη της νόσου θα επηρεαστεί πιθανώς από τον εμβολιασμό.

(9) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται το σχέδιο που υπέβαλε η Γερμανία για την εξάλειψη της κλασικής πανώλης των χοίρων στους αγριόχοιρους στους αγριόχοιρους στο Saarland.

Άρθρο 2

Εγκρίνονται τα σχέδια που υπέβαλε η Γερμανία για επείγοντα εμβολιασμό των αγριόχοιρων στο Rheinland-Palatinate και Saarland.

Άρθρο 3

1. Η Γερμανία εξασφαλίζει ότι δεν αποστέλλονται από τις περιοχές που περιγράφονται στο παράρτημα ζώντες χοίροι, σπέρμα χοίρων, ωάρια ή έμβρυα χοίρων.

2. Εντούτοις, η Γερμανία μπορεί να χορηγήσει παρεκκλίσεις από τις απαγορεύσεις που θεσπίζονται στην παράγραφο 1 για αποστολές χοίρων, σπέρματος χοίρων, ωαρίων ή εμβρύων χοίρων σε άλλες περιοχές της Γερμανίας, υπό τον όρο ότι οι χοίροι, το σπέρμα χοίρων, τα ωάρια ή τα έμβρυα χοίρων δεν αποστέλλονται από την εκμετάλλευση προορισμού σε οποιοδήποτε άλλο περαιτέρω προορισμό εκτός Γερμανίας για περίοδο 30 ημερών μετά την εισαγωγή των χοίρων, ή τη χρησιμοποίηση του σπέρματος, των ωαρίων ή των εμβρύων στις αποδέκτριες χοιρομητέρες.

Άρθρο 4

1. Το υγειονομικό πιστοποιητικό που προβλέπεται στην οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου [3] και που συνοδεύει τους χοίρους που αποστέλλονται από τη Γερμανία συμπληρώνεται από τα ακόλουθα: «Ζώα σύμφωνα με την απόφαση 2002/161/ΕΚ της Επιτροπής».

[1] ΕΕ L 316 της 1.12.2001, σ. 5.
[2] ΕΕ L 126 της 20.5.1999, σ. 21.
[3] ΕΕ 121 της 29.7.1964, σ. 1977/64.

2. Το υγειονομικό πιστοποιητικό που προβλέπεται στην οδηγία 90/429/ΕΟΚ του Συμβουλίου [1], και που συνοδεύει το σπέρμα κάπρων που αποστέλλεται από τη Γερμανία συμπληρώνεται από τα ακόλουθα: «Σπέρμα σύμφωνα με την απόφαση 2002/161/ΕΚ της Επιτροπής».

3. Το υγειονομικό πιστοποιητικό που προβλέπεται στην απόφαση 95/483/ΕΚ της Επιτροπής [2], και που συνοδεύει τα έμβρυα και τα ωάρια χοίρων που αποστέλλονται από τη Γερμανία συμπληρώνεται από τα ακόλουθα: «Έμβρυα/ωάρια (*) σύμφωνα με την απόφαση 2002/161/ΕΚ της Επιτροπής.

(*) Διαγράφετε την περιττή ένδειξη.»

Άρθρο 5

Η Γερμανία εξασφαλίζει ότι όλοι οι αγριόχοιροι που βρίσκονται νεκροί ή έχουν σκοτωθεί στην περιοχή που περιγράφεται στο παράρτημα απομακρύνονται σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 στοιχείο ι) της οδηγίας 2001/89/ΕΚ.

Άρθρο 6

Η Γερμανία θέτει σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των σχεδίων που αναφέρονται στα άρθρα 1 και 2 από την ημερομηνία έγκρισης της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 7

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Rheinland-Palatinate

Kreise: Ahrweiler, Bernkastel-Wittlich, Birkenfeld, Bitburg-Prüm, Cochem-Zell, Daun, Mayen-Koblenz, Stadt Koblenz και Stadt Trier.

Στο Kreis του Kusel: Reichweiler, Pfeffelbach, Thallichtenberg, Körborn, Dennweiler-Frohnbach, Oberalben, Ulmet, Rathsweiler, Niederalben και Homberg.

Στο Kreis του Birkenfeld: verbandsfr. Gemeinde Idar-Oberstein, Mackenrodt, Hettenrodt, Kirchweiler, Veitsrodt, Herborn, Mörschied, Weiden, Oberhosenbach, Wickenrodt και Sonnschied.

Στο Kreis του Bad Kreuznach: Bruschied, Schneppenbach, Hennweiler, Kellenbach, Königsau, Schwarzerden, Staatswald Entenpfuhl και Winterbach.

Στο Kreis του Rhein-Hunsrück: Riesweiler, Argenthal, Schnorbach, Mörschbach και Rheinböllen.

Στο Kreis του Mainz-Bingen: Breitscheid και Stadt Bacharach.

Στο Kreis του Trier-Saarburg: Taben-Rodt, Kastel-Staadt, Serrig, Stadt Saarburg, Ayl, Kanzem, Stadt Konz, Wasserliesch και Oberbillig.

Saarland

Στο Kreise του Merzig-Wadern: Mettlach, Merzig, Beckingen, Losheim, Weiskirchen και Wadern.

Στο Kreis του Saarlouis: Dillingen, Bous, Ensdorf, Schwalbach, Saarwellingen, Nalbach, Lebach, Schmelz και Saarlouis.

Στο Kreis του Sankt Wendel: Nonnweiler, Nohfelden και Tholey.

NorthRhein-Westfalen

Στο Kreis του Euskirchen: Dahlem και Blankenheim.

[1] ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 62.
[2] ΕΕ L 275 της 18.11.1995, σ. 30.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

για την τροποποίηση των αποφάσεων 2001/925/ΕΚ, 2002/33/ΕΚ και 2002/41/ΕΚ ώστε να παραταθούν ορισμένα μέτρα προστασίας και λεπτομερείς όροι σε σχέση με την κλασική πανώλη των χοίρων στην Ισπανία

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 618]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2002/162/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τους κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/118/ΕΟΚ [2], και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 4,

την οδηγία 2001/89/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με κοινοτικά μέτρα για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλης των χοίρων [3], και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) και το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο στ),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στην Καταλονία της Ισπανίας εμφανίστηκαν κρούσματα κλασικής πανώλης των χοίρων.

(2) Η Ισπανία έλαβε μέτρα στο πλαίσιο της οδηγίας αριθ. 2001/89/ΕΚ.

(3) Σε σχέση με αυτά τα κρούσματα της νόσου, η Επιτροπή ενέκρινε: i) την απόφαση 2001/925/ΕΚ [4], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2002/31/ΕΚ [5], με αντικείμενο ορισμένα μέτρα προστασίας σχετικά με την κλασική πανώλη των χοίρων στην Ισπανία· ii) την απόφαση 2002/33/ΕΚ [6] για τη χρησιμοποίηση δύο σφαγείων από την Ισπανία σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2001/89/ΕΚ του Συμβουλίου· και iii) την απόφαση 2002/41/ΕΚ [7], όσον αφορά ορισμένες περαιτέρω λεπτομέρειες στις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας για την απομάκρυνση χοίρων από εκμεταλλεύσεις ευρισκόμενες εντός των ζωνών προστασίας και επιτήρησης που εγκαθιδρύθηκαν στην Ισπανία σε σχέση με την κλασική πανώλη των χοίρων.

(4) Υπό το φως της εξέλιξης της κατάστασης στη σχετική περιοχή της Ισπανίας, είναι σκόπιμο να παραταθούν τα μέτρα και οι όροι που εγκρίθηκαν και να τροποποιηθούν οι αποφάσεις 2001/925/ΕΚ, 2002/33/ΕΚ και 2002/41/ΕΚ.

(5) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 8 της απόφασης 2001/925/ΕΚ:

α) η ημερομηνία «20 Φεβρουαρίου 2002» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «20 Μαρτίου 2002»·

β) η ημερομηνία «28 Φεβρουαρίου 2002» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «31 Μαρτίου 2002».

Άρθρο 2

Στο άρθρο 2 της απόφασης 2002/33/ΕΚ, η ημερομηνία «28 Φεβρουαρίου 2002» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «31 Μαρτίου 2002».

Άρθρο 3

Στο άρθρο 4 της απόφασης 2002/41/ΕΚ, η ημερομηνία «28 Φεβρουαρίου 2002» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «31 Μαρτίου 2002».

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

---

[1] ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 29.
[2] ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 49.
[3] ΕΕ L 316 της 1.12.2001, σ. 5.
[4] ΕΕ L 339 της 21.12.2001, σ. 56.
[5] ΕΕ L 13 της 16.1.2002, σ. 31.
[6] ΕΕ L 13 της 16.1.2002, σ. 35.
[7] ΕΕ L 19 της 22.1.2002, σ. 47.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Φεβρουαρίου 2002

όσον αφορά ορισμένα μέτρα προστασίας σχετικά με την κλασική πανώλη των χοίρων στο Λουξεμβούργο

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 671]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2002/163/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 90/425/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με κτηνιατρικούς και ζωοτεχνικούς ελέγχους που εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ορισμένων ζώντων ζώων και προϊόντων με προοπτική την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία αριθ. 92/118/ΕΟΚ [2], και, ιδίως, το άρθρο 10 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο Λουξεμβούργο έχουν εκδηλωθεί εστίες κλασικής πανώλης των χοίρων.

(2) Το Λουξεμβούργο έχει λάβει μέτρα στο πλαίσιο της οδηγίας 2001/89/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, περί θεσπίσεως κοινοτικών μέτρων για την καταπολέμηση της κλασικής πανώλης των χοίρων [3].

(3) Οι εστίες αυτές είναι ικανές να θέσουν σε κίνδυνο το ζωικό κεφάλαιο των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, είναι ενδεδειγμένη η λήψη ορισμένων επιπρόσθετων μέτρων όσον αφορά τις μετακινήσεις και την αποστολή χοίρων και ορισμένων προϊόντων χοίρου από, εντός και μέσω του Λουξεμβούργου.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης κτηνιατρικής επιτροπής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το Λουξεμβούργο διασφαλίζει ότι δεν πραγματοποιούνται από το έδαφός του αποστολές χοίρων, σπέρματος χοίρων, ωαρίων και εμβρύων χοίρων και ότι η διέλευση μέσω του Λουξεμβούργου οχημάτων που μεταφέρουν χοίρους απαγορεύεται.

Άρθρο 2

1. Το Λουξεμβούργο διασφαλίζει ότι στο έδαφός του διακινούνται χοίροι μόνον εφόσον οι χοίροι αυτοί:

α) έχουν διαμείνει στην εκμετάλλευση προέλευσης επί χρονικό διάστημα τουλάχιστον 30 ημερών πριν από τη φόρτωση και

β) μεταφέρονται κατευθείαν σε σφαγείο για άμεση σφαγή.

2. Οι μετακινήσεις χοίρων προς σφαγείο όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 επιτρέπονται μόνο μετά από προηγούμενη άδεια των αρμόδιων αρχών του Λουξεμβούργου.

Άρθρο 3

Το Λουξεμβούργο διασφαλίζει ότι τα οχήματα που έχουν χρησιμοποιηθεί για τη μεταφορά χοίρων καθαρίζονται και απολυμαίνονται μετά από κάθε τέτοια μεταφορά, ενώ ο μεταφορέας προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία της απολύμανσης αυτής.

Άρθρο 4

Τα κράτη μέλη τροποποιούν τα μέτρα που εφαρμόζουν στις εμπορικές συναλλαγές κατά τρόπο ώστε να συνάδουν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση θα επανεξεταστεί πριν από τις 10 Μαρτίου 2002. Εφαρμόζεται μέχρι τις 15 Μαρτίου 2002.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 22 Φεβρουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή

David BYRNE

Μέλος της Επιτροπής

[1] ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 29.
[2] ΕΕ L 62 της 15.3.1993, σ. 49.
[3] ΕΕ L 316 της 1.12.2001, σ. 5.